Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 82. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 1-го ТРАВНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 1, 1986 No. 82. VOL. XCIII

ЦІЛИЙ СВІТ ГОВОРИТЬ ПРО НУКЛЕАРНУ КАТАСТРОФУ В УКРАЇНІ

МОСКВА ПРОДОВЖУЄ ПОМЕНШУВАТИ РОЗМІРИ ВИПАДКУ В ЧОРНОБИЛІ; ЗАХІДНІ СПЕЦІЯЛІСТИ ПОБОЮЮТЬСЯ ТРАГІЧНИХ НАСЛІДКІВ НА ДОВГІ ЛІТА У НАСЛІДОК РАДІЯЦІЇ З ПАЛАЮЧОГО РЕАКТОРА; ВОДА В ДНІПРІ І ДОВКІЛЛЯ ЗАНЕЧИЩЕНІ

Москва. — Московське радіо й інші засоби масової інформації тенденційно намагаються применшити засяги страшної у своїх наслідках нуклеарної катастрофи в Україні, в місцевості Чорнобиль, приблизно 70 миль на північ від Києва. В урядовому повідомленні з Москви говориться, що тільки дві особи загинули, а поранені отримали належну допомогу. Західні кореспонденти, покликаючись на інформації розвідки, зокрема Сі-Ай-Ей кажуть, що багато більше осіб загинуло, може навіть багато тисяч, які працювали на нуклеарних плянтаціях чи жили у небезпечній віддалі від реакторів. Інші особи, які були захоплені небезпечною дозою радіяції будуть вмирати повільно на протязі років, а може навіть десятиліть, як пише газета „Ню Йорк Таймс" у числі з 30-го квітня ц.р. Наприклад людина, яка жила 10-20 миль від місця вибуху отримала таку дозу радіяції, яку можна порівняти приблизно із 60,000 пересвітлень легенів рентгеном. Такі дози звичайно викликають пістряка легенів, костей, горла, шкіри та інші хвороби, а наслідки тривають дуже довго.

Шведські і західньонімецькі урядові речники заявляють, що Москва звернулася до них за допомогою у загашенні нуклеарного вогню, але поза тим не подала жадних конкретних інформацій про розміри пожежі і жертви в людях. Свою допомогу для СССР запропонували З'єднані Стейти Америки, Великобританія, Франція та багато інших країн, але московські душогуби все ще надіються, що їм вдасться самим, своїми примітивними способами погасити вогонь реактора чи реакторів, бо західні інформації подають, що горить два нуклеарні реактори і що катастрофа вже давно вийшла з-під контролі і урядові чинники не здатні дати собі ради ані з вогнем, ані з евакуацією населення з найближчих до вибуху околиц

Волтер Раджер, кореспондент Ей-Бі-Сі в Москві заявив у вчорашній вечірній передачі, що на нуклеарних плянтаціях в околиці Чорнобиля працювало біля 20,000 осіб з яких понад 2,000 відразу загинули, згідно з інформаціями агентства Асошиейтед Пресс, а решта були поранені, або затроєні нуклеарною радіяцією. Радіяція також дуже висока в Білорусії і Польщі. Взагалі в сателітних країнах (не відомо чи також в Україні) почали розділяти серед населення йодинові таблетки проти радіяції і заборонили молодим матерям пити молоко, яке може бути насичене радіяцією, головно плютонієм, а ярину і овочі їсти тільки варені. Раджер додатково інформував з Москви, що горяч біля горіючих нуклеарних реакторів досягала 1,500 степенів за Фаренгайтом і тому треба припускати, що багато осіб могли загинути також від горячі.

Залишається, однак, багато нерозгаданих питань, — кажуть західні спеціялісти і урядові особи: Коли фактично наступив вибух, в п'ятницю, 25-го, в суботу, 26-го квітня, бо Москва подала до відома тільки в понеділок по полудні 28-го квітня? Що спричинило вибух? Скільки радіяції і якого типу зуміло видістатися з трансформаторів на зовні? Скільки правдиво осіб загинуло, скільки померло, а скільки було поранених та виставлених на загрозу сильної радіяції, що є рівнозначне з повільною смертю? Чи затроєна також земля, вода, посіви, худоба в Україні? Якщо б знайти відповідь на всі ці питання то можна б встановити розміри самої катастрофи. Але кремлівські лжепропагандисти, набравши води в уста, мовчать, або облурюють світ неправдивими інформаціями, вводять в блуд тих, які хотіли б допомогти спасати населення України.

Шведський радіоаматор переловив розмову такого ж аматора в Японії, у якій говориться: „Рятуйте нас! Скажіть світові хай допоможе нам!"

У православних церквах відправлять Панахиди в суботу

С. Бавнд Брук, Н. Дж. — Як повідомляє Митрополича Канцелярія, на зарядження Блаженнішого Владики-Митрополита Мстислава в суботу, 26-го квітня ц.р., у всіх храмах Української Православної Церкви в ЗСА, після Служб Божих будуть відправлені Панахиди в пам'ять жертв нуклеарної катастрофи в містечку Прип'ять біля Чорнобиля в Україні.

Відкликано тури в Україну

Ню Йорк. — Подорожне бюро Ковбаснюка відкликало в останній хвилині дві прогульки в Україну, що мали виїхати в середу, 29-го квітня ц.р. у наслідок катастрофи біля Києва.

Обидві тури були пляновані так, щоб туристи могли бути з рідними в Україні в часі Великодніх Свят, які припадають саме на неділю, 4-го травня ц.р. Їхня дорога мала йти через Будапешт до Львова і Києва. З уваги на нуклеарну катастрофу біля Києва, подорожне бюро рішило з думкою про безпеку та здоров'я своїх клієнтів відкликати обидві тури. Перед таким рішенням власники бюра старилися дістати інформації від централі Інтуриста в Москві, як також від американського Уряду щодо безпеки подорожування в Україні, однак представник Інтуриста заявив, що немає ніяких небезпек, а з Уряду ЗСА не мали ще ніяких доручень в цій справі.

Власники подорожного бюра надіються, що їхні клієнти зрозуміють це рішення відкликати прогульки в останній хвилині з журбою про безпеку подорожуючих.

Впродовж цілого дня в середу, 29-го квітня 1986 року, подорожне бюро Ковбаснюка відвідували репортери з телевізійних станцій, як також репортери щоденників, що появляються в Ню Йорку, щоб дістати інформації та опінію про нещастя в Україні.

Репортери теж відвідали інші українські установи і церкви в Ню Йорк і в Ню Джерзі. Як заповів парох церкви св. Юра ігумен о. Патрикій Пащак, ЧСВВ, в четвер, о год. 7-ій вечора буде відправлений окремий Молебен в наміренні жертв нуклеарної катастрофи.

ЗАЯВА

МИТРОПОЛИТА СТЕФАНА СУЛИКА ВІДНОСНО КАТАСТРОФИ В МІСТІ ЧОРНОБИЛЬ НА УКРАЇНІ

Оцим бажаю публічно висловити моє глибоке співчуття з приводу жахливого нещасного нуклеарного випадку-катастрофи, що стрінула наших страждальних братів і сестер в Україні, як також усе людство та їхніх нащадків, яких життя є або буде в майбутньому загрожене через цю катастрофу. Ця трагедія проти людського життя додає ще більше терпіння поневоленому нашому народові в Україні Я протестую, як і всі люди повинні протестувати проти тоталітарного атеїстичного совєтського уряду, який покривалом таємничости старається закрити подію таких розмірів, яка може мати наслідки на кожну людину на цій плянеті. Священики і вірні Української Католицької Метрополії в Америці жертвують свої гарячі моління про Божу поміч і змилування.

† Стефан
Митрополит

Демонстрація в Ню Йорку

Комітет Оборони Національних і Людських Прав в Україні (Філядельфія) вийшов з ініціятивою влаштувати демонстрацію біля Об'єднаних Націй в Ню Йорку в понеділок, 5-го травня ц.р., з вимогою негайної допомоги жертвам нуклеарної катастрофи в Україні. До ініціятиви комітету приєднались інші організації Філядельфії. Комітет закликає всі інші організації і громадянство до участи в демонстрації від год. 12-ої до 2-ої по полудні. Автобуси з Філядельфії виїдуть в понеділок, о год. 9:30 вранці з-під УОКЦентру. Тел.: 663-1166

Президент Р. Реґен прибув до Індонезії

Балі, Індонезія. — Президент Роналд Реґен прибув на індонезійський острів Балі. Тут він відбуде нараду з лідерами кількох країн Азії, включаючи президента Філіппін Коразон Акіно. Потім Р. Реґен відбуде в Токіо, де візьме участь в конференції лідерів промислово розвинених країн.

Тисячі жителів острова з ґірляндами і букетами квітів зустрічали Президента ЗСА і Першу Лейді. Їх вітали президент Індонезії Суґарто і його жінка Тієн. Реґен, Суґарто і їх жінки пройшли через спеціяльно побудовану арку і були зустрінуті танцівницями в яскравих національних строях.

На шляху до готелю жителі острова буквально засипали авта Реґена і його ескорти мільйонами пелюсток квітів. Так вітають тут особливо почесних гостей. Десятки оркестр вишикувались вздовж дороги і виконували національні привітальні гимни.

Уряд УНР вшанував пам'ять св. п. С. Петлюри у Парижі

Париж (УІБ). — Започатковуючи цьогорічні відзначування 60-річчя трагічної смерти сл. п. голови директорії й Головного Отамана військ УНР Симона Петлюри Голова Уряду УНР, проф. Ярослав Рудницький склав 11-го квітня синьо-жовті квіти на його могилі на цвинтарі Монпарнас у Парижі.

В цій жалобній церемонії в Парижі взяла м. ін. участь голова Українського Інформаційного Бюра з Канади Т. Носко-Оборонів.

При цій нагоді відвідано Бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі й передано на руки її директора П. Йосипишина найновіші видання з „Петлюріяни", в тому брошуру „Петлюра - анти - погромщик" в англійській мові, тощо.

Цьогорічні загально-громадські відзначення травневих роковин відбудуться у Парижі в днях 24-25-го травня; в них передбачена участь представників ДЦ УНР.

СВЯЧЕНЕ В ГАНТЕРІ

Гантер, Н. Й. — У неділю, 18-го травня ц.р., о год. 2-ій по полудні тут відбудеться традиційне Свячене у „Гражді", що його влаштовує місцевий церковний комітет. Гостям раді.

Дітройтські учні ставлять п'єсу

Дітройт (Іриней Козак). — Вже четвертий рік підряд учні 12-ої кляси та хор української середньої школи Непорочного Зачаття в Гемтремку, Миш., ставитимуть п'єсу Наталі Забілої п. н. „Перший крок".

Це є п'єса-фантазія на три дії про винахід вогню в кам'яній добі. Головні ролі відограють учні четвертого року. П'єсу підготовляють учительки української мови: Віра Андрушків, Христя Козак і Мирося Стефанюк. Музичне оформлення — Леся Стасів-Гнатюк і Андрій Стасів. Сценічне оформлення — Наталка Лончина. Дорадник — Андрій Лятишевський.

Виступ відбудеться в п'ятницю, 9-го травня ц.р. о годині 7:30 вечора, в залі школи при 11680 ТекДуґал.

В. Половчак отримав нагороду

Ню Йорк. — Володимир Половчак отримав нагороду консервативного Іст сайд клюбу, який щороку нагороджує молодих консерватистів.

„Є люди, — сказав В. Половчак після отримання нагороди, — які переконані в тому, що я, маючи 12 років, не міг прийняти самостійне рішення. Ці люди помиляються. До того часу я прожив у Совєтському Союзі 12 років, а в Америці шість місяців. Але і шести місяців було досить, щоб відчути і зрозуміти різницю між цими країнами".

Половчак, який на початку цього року став американським громадянином, сказав консерватистам, які прийшли в Іст сайд клюб: „Багато з вас сприймають життя у вільному світі як таке, що само собою зрозуміле. Мені ж свобода не була подарована при народженні".

Виступаючи на зборах консерватистів, сенатор-республіканець з Ню Йорку Алфонс Д'Амато сказав, що якщо б у стейті не було сильної організації Консервативної партії, то Республіканська партія була би тут непомітною.

Відбувся 6-ий концерт православних хорів

Фото: Алекс Дубас

Об'єднані православні хори враз зі своїми Владиками та духовними отцями.

С. Бавнд Брук, Н. Дж. (А. Дом.). — В неділю, 20-го квітня ц.р., тут в Домі Української Культури в осередку св. ап. Андрія Первозванного відбувся шостий духовний концерт українських православних хорів, який влаштував Відділ Ню Йорк — Ню Джерзі Української Православної Ліги.

Концерт започатковано молитвою „Отче Наш" — О. Кошиця, яку відспівав хор ім. М. Лисенка при церкві св. Юрія Переможця з Ярдвиллу, Н. Дж., під диригентурою Миколи Галети. Присутні встали з місць на знак Божественної молитви.

Відкриваючи цей концерт о. протоієрей Микола Галета, заявив, що ця ідея концертів, яка була започаткована шість років тому, зростає.

Слово-привітання виголосив Блаженніший Владика Мстислав, Митрополит Української Православної Церкви в ЗСА і діяспорі, який, привітавши Владик, священиків, організаторів та присутніх на залі, зложив своє благословення та запоруку в тяглість таких великопосних духовних концертів на майбутнє для добра Української Православної Церкви та для добра нашого поневоленого народу.

Відтак 10 хорів проспівали ще дві-три релігійні пісні.

(Закінчення на стор. 8)

П. ХОЛОДНИЙ В УІА

Ню Йорк. — Маестро Петро Холодний виголосить доповідь про іконописання у суботу, 10-го травня, в год. 6-ій вечора, тут в Українському Інституті Америки. Маестро Холодний читатиме доповідь в українській мові, ілюструючи свою розповідь прозірками. Після програми присутні матимуть нагоду зустріти мистця при каві та солодкому. Вступ — 10 дол. 5 дол. для студентів та емеритів. Про ближчі інформації слід телефонувати на число: (212) 288-8660.

У СВІТІ

ТУРЕЦЬКА ПОЛІЦІЯ заарештувала двох лівійців і обвинуватила їх за підготову атентату проти американського клюбу в Анкарі. Заарештованим лівійцям допомагали працівники лівійської амбасади і передали терористам не тільки гроші й інформації, але також вибуховий матеріял, — заявив речник головного прокуратора. Якщо інформації прокуратури і поліції покажуться правдивими, то турецький суд не тільки засудить зловлених терористів, але викине з країни лівійських „дипломатів".

ТЕРОРИСТИЧНА ҐРУПА палестинців під проводом Абу Нідаля взяла на себе відповідальність за вбивство британського громадянина 28-річного Пола Апплеби з Брістолю в Англії, тіло якого знайшла ізраїльська поліція в арабській частині Єрусалиму поблизу місця, у якому, згідно з переказами, був похований Ісус Христос. Існує, отже, здогад, що британець був релігійною особою і його ціль була відвіати гріб Христа. Терористи застрелили Апплеби вистрілом з пістоля в голову.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ЯПОНІЇ Ясуґіро Накасоне, який незабаром зустрінеться з президентом Роналдом Реґеном й іншими керівниками індустріяльних держав в Токіо, обороняв становище Японії щодо міжнародного тероризму в світі і заявив, що Японія поробила певні заходи, щоб обмежити торгівлю з Лівією яка найбільше підтримує, ініціює і сама переводить терористичні акти. На згаданій конференції сімох індустріяльних держав в Токіо буде присвячено чимало уваги проблемі тероризму і способам його поборювання.

КОРАЗОН АКІНО, новий президент Філіппін, подякувала президентові З'єднаних Стейтів Америки Роналдові Реґенові, що він, під час телефонічної розмови з колишнім президентом Фердинандом Маркосом, зайняв дуже виразне становище і заявив, що „філіппінський нарід сказав вже своє останнє слово". Маркос, як відомо, просив Р. Реґена, щоб він допоміг йому знову прийти до влади і повернутися до Філіппін.

ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО Ройтерса, покликаючись на західньонімецьку пресу повідомило, що федеральний суд уморив справу проти колишнього посадника маленького містечка Коршенброіх, біля Дюссельдорфу, який, будучи посадником заявив на засіданні міської ради в минулому році, що треба конечно збалянсувати бюджет міста, а для цього вистачить вбити кількох багатих жидів. Очевидно, справа опинилася в суді, але за згодою жидівських організацій і особистою пожертвою колишнього посадника в сумі 41,000 долярів на раковий шпиталь для дітей, суд погодився припинити судову справу проти нього. Вільдеріх фон Спі, колишній посадник заявив судді, що цю замітку він зробив жартуючи і не мав на думці жадної іншої тенденції.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН дав зарядження про інтенсифікацію досліджень щодо заміни застарілих американських міжконтинентальних балістичних ракет новими моделями. Адміністрація має намір добитися одобрення Конгресу на збільшення квоти для ракет MX з десятьма боєголовками з 50 до 100. Перші десять таких ракет будуть встановлені в шахтах вже в кінці цього року. В даний час ЗСА мають також 450 ракет „Мінітмен-2" з однією боєголовкою кожна, і 550 ракет „Мінітмен-3" з трьома боєголовками.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА розпорядження Уряду ЗСА, щоб всі американські громадяни виїхали з Лівії, там ще проживає і працює біля 800 американців. Американці, які працюють в Лівії, заробляють значно більше, ніж вони могли б заробити в ЗСА, — від 70,000 дол. на рік і більше. Крім того багато з них ні цента не платять за помешкання. „Ми маємо добру працю. Вона нам подобається. Ніхто, крім Дядька Сема, нас не переслідує", — сказав один американський громадянин у розмові з кореспонденткою газети „Ю-Ес-Ей Тудей" Елізабет Колтон.

НЕНАЗВАНІ ВИСОКОПОСТАВЛЕНІ чиновники вашінгтонської Адміністрації повідомили, що антиурядові партизани в Нікараґуа продовжують діставати військову допомогу від приватних осіб і організацій, не зважаючи на заперечення Палати Репрезентантів Конгресу ЗСА. Голова сенатської Комісії закордонних зв'язків Ричард Луґар заявив, що йому відомо про допомогу приватних осіб антисандіністам, але він продовжує настоювати на наданні допомоги на державному рівні. Речник Демократичного опору Нікараґуа Боско Матаморос сказав, що рішення Палати Репрезентантів відмовити виділити 100 міл. дол. антисандіністам не приведе до припинення боротьби за свободу. Приватні пожертви дадуть змогу партизанам діставати „мінімально необхідну кількість зброї".

СОТНІ ВЕТЕРАНІВ В'єтнамської війни і члени їх родин провели демонстрацію біля місії В'єтнаму при Об'єднаних Націях. Демонстрація була організована з приводу відмови уряду В'єтнаму продовжувати переговори зі З'єднаними Стейтами про пошуки останків американців, які загинули у В'єтнамі. Уряд В'єтнаму оголосив, що відмовляється продовжувати переговори із ЗСА на знак протесту проти американського налету на Лівію. „Ми вважали, що В'єтнам зацікавлений в поліпшенні відносин з нами", — розчаровано сказав у розмові з репортером газети „Вашінгтон Таймс" речник Білого Дому, ім'я якого газета не називає.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00 UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00 Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Загроза для СКВУ

На засіданні пленуму Секретаріяту Світового Конґресу Вільних Українців у Торонто 19-го квітня 1986 року не було ані одного члена Визвольного Фронту. Причину того бойкоту з'ясовано в таких документах: 1) Лист Координаційного Осередку Українських Громадських Централь і Крайових Установ в Европі з 17-го березня ц.р., за підписами голови Степана Мудрика і генерального секретаря Іллі Дмитрова; 2) лист Українського Конґресового Комітету Америки з 1-го квітня ц.р. за підписами президента Ігната Білинського й секретаря Ігоря Длябоги та 3) лист Світового Українського Визвольного Фронту з 11-го квітня ц.р. за підписами голови Богдана Федорака і д-ра Богдана Крука, секретаря. Всі ці листи адресовані до Петра Саварина, президента СКВУ і до членів Секретаріяту СКВУ. Всі три вищезгадані листи до П. Саварина — це неначе акти обвинувачення проти нього, як головного винуватця тих прогріхів, які спонукали членів Визвольного Фронту збойкотувати останню пленарну сесію Секретаріяту СКВУ. Потішає факт, що автори названих листів обмежують свої жалі й претенсії до демонстраційного бойкоту отого одного засідання та не заявляють ані свого перманентного бойкоту Секретаріяту СКВУ, ані тим паче своєї сецесії із СКВУ, — що було б найкращим дарунком для Москви, для якої СКВУ є сіллю в оці та яка сердечно бажає собі загирення ще тієї останньої фортеці вільного українства у діяспорі, яка — бодай формально — єднає всіх нас.

За сутнім змістом згаданих листів до П. Саварина, їхні автори закидають йому 1) авторитарну поведінку, 2) порушування статуту СКВУ, який визначує СКВУ, як організацію громадську з метою тільки координації дій крайових централь, 3) відкинення всіх пропозицій, що їх зголосили члени УВФ. Тими головними внесеннями були: 1) заснування окремого б'юра СКВУ в Европі, 2) переведення V Конґресу СКВУ в Лондоні, 3) невідписування на листи до Секретаріяту, 4) неввічлива поведінка супроти членів УВФронту, відкинення вимоги, щоб „засудити" одну неприхильну для УВФронту статтю у „Новому Шляху". На всі ті закиди П. Саварин відповів своїм обширним листом з 9-го квітня ц.р., адресуючи його до голови й секретаря Координаційного Осередку Українських Громадських Централь і Установ в Европі та висилаючи відписи того листа генеральному секретареві СКВУ М. Барабашеві, президентові УККА І. Білинському, фінансовому секретареві Л. Філеві і головному предсідникові УНСоюзу д-рові І. Флисові, як голові Української Координаційної Ради.

Петро Саварин спростовував у своєму листі головний закид, що це не є його вина, що внесення, на яких залежало членам УВФронту, не були секретаріятом прийняті й виконані. Він ствердив, що внескодавці не можуть закидати Секретаріятові, що він їх внесення злегковажив. Всі ті внесення були дбайливо дискутовані, причому П. Саварин запевняє, що дискутовано і вирішувано всі ті внесення в добрій вірі, без ніякої злоби чи якоїсь партійно-політичної тенденції. Стверджує, що відкинено внесення на заснування окремого бюра Секретаріяту в Европі просто з браку фондів, бо вони ледве вистачають на одну канцелярію у Канаді, та що й він сам, президент СКВУ, не має ніякої канцелярії у місці свого замешкання в Едмонтоні. Рішено не переводити нового Конґресу в Лондоні тому, що в Европі є багато менше централь, які висилають на конґрес СКВУ делеґатів, аніж на американському континенті, та ще й тому, що уряди в Канаді і ЗСА ставляться прихильніше до українських громад. П. Саварин рішуче відкинув закид неввічливої поведінки та ствердив, що він узагалі нічого сам не вирішує і не вирішував, а тільки головував на пленарних засіданнях Секретаріяту. Всі ті наради, включно з голосуванням, записані на стрічці і там документально можна ствердити, що все відбувалося правильно. П. Саварин підкреслює, що це річ практично неможлива, щоб в усіх без винятку справах можна осягати „узгідненн'я" без голосування та що Секретаріят СКВУ мусить триматися демократичного принципу — вирішувати контроверсійні справи шляхом голосування.

Бойкот членами Визвольного Фронту останньої Пленарної сесії Секретаціяту і згадані вгорі тексти листування — це сумна подія. Це один причинок до того заколоту і розчварення на громадсько-політичному секторі українського населення у діяспорі, яке глузує з щонедільних молитов „Боже нам єдність подай", бо „В єдності сила народу". Бойкот останньої пленарної сесії Секретаріяту — це насправді ще одна демонстрація проти президента Петра Саварина і цій кампанії треба приглянутися ближче.

Василь Пасічняк

НЕСКОРЕНА КАТАКОМБНА УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА

III.

Рівнож о. Григорій А. Будзінський, із керівництва „Ініціятивної групи для оборони прав віруючих і Церкви на Україні", у своїй „Заяві" до редактора „Львівської Правди", стверджує, що Українська Церква далі існує і називає писанину в цій газеті про „самоліквідацію нашої Церкви на т.зв. Львівському соборі 1946 року найпідлішою і безстидною пропагандою двадцятого століття", бо Церква по цьому соборі „продовжувала своє існування по тюрмах і на засланню, в концтаборах системи Ґулаґу" і в катакомбах, — як твердить Кобрин.

Всупереч наявності існування і розвитку нашої Церкви в Совєтському Союзі, київський митрополит Філярет, екзарх наставлений московським патріярхом Піменом для всієї України, у своєму новорічному посланні на 1986 рік, заздалегідь був проголосив, що „у новому 1986 р., у Львові відбудеться урочисте святкування з приводу 40-річчя возз'єднання грекокатоликів західніх областей України з Православної Церквою (чит. Російською) та ліквідації Берестейської унії з 1956 р." Це „урочисте святкування" або вже відбулося, або відбудеться, і напевно з участю зігнаних мас народу та з великою парадою-помпою! Напевно й наша Католицька Церква, уважна до обставин, дасть гідну відповідь на провокацію московських чиновників та своїх яничарів.

У ЗСА належна реакція була в Чикаго, осідку Владики Іннокентія та у Стемфорді, осідку Владики Василія. Там дано свідчення і вірним нашої Церкви і її оточенні про існування і боротьбу нашої Церкви, згідно із „Заповітом" бл. п. Патріяха Йосифа, де написано: „Будьте свідками Христа в Україні і на землях нашого вільного і невільного поселення, у всіх країнах вашого поселення, у вязницях, тюрмах і в лагерах, аж до краю землі і до краю вашого земного життя! Будьте свідками на всіх континентах нашої бідної планети! Не посороміть землі української, землі ваших предків! Збережіть у своїх душах чисте-безпорочне ім'я своєї Святої Церкви! Не посороміть також свого власного українського імени, не забуваючи слів Христових: „Приклад бо дав я вам, щоб ви так робили..."

Поневолена Україна є свідком Христа. Вона не визнала т. зв. „Львівського собору". Його теж осудив синод нашої Церкви, що відбувся в Римі, на своїй кінцевій сесії, 2-го грудня, 1980 р. Цього „собору" не визнала жадна Церква поза Совєтським Союзом, не зважаючи на старання про це Москви. Патріярх Мирослав Іван, у інтерв'ю в Римі із редактором „Радіо Свобода" і „Вільна Европа", 25-го жовтня, 1985 року, сказав, що 9-го вересня 1982 року постала група захисту прав вірних і Церкви в Україні" та, що там сильно зактивізувався Центральний комітет українців католиків. Найновіший релігійний самвидав „Хроніка Католицької Церкви на україні", „Український католицький Вісник", та інші документації, що доходять до нас в останньому часі, свідчать про дальший ріст нашої Церкви у важких обставинах совєтської дійсности. Зокрема „Хроніка" дуже виразно про це пише, наприклад, про ріст Церкви в західній та центральній Україні і в Білорусі. Ріст Церкви спричинює лють Москви і переслідування. Роздуми про переслідування Йосифа Тереллі, Василя Кобрина, о. Григорія Будзінського та інших, їх свідомий виклик Москві і свідома готовість йти на муки і жертвувати дослівно всім що мають, включно із життям, у зіставленні із нашими „жертвами" викликають викиди совісти і засоромлення. Погоня за особистими приємностями відмежовує нас від участи навіть в дуже важливих наших імпрезах, а часті видатки на приємності зменшують наші пожертви на великі цілі. Патріярший Фонд на протязі свого 10-літнього існування, хоч призначений для добра Церкви і народу, з трудом осягнув коло півтора мільйона долярів. Для Церкви в Україну, на її потреби дають добрі чужі люди — єпископи і інституції. Про це подав наш Блаженніший Патріярх Мирослав у „Вістях з Риму".

Не притуплюймо нашої совісти добробутом і вигідним життям, помагаймо нашій Церкві теж і в Україні, словом, ділами. Полюбімо страждаючу Церкву. Вона ж частина містичного тіла Христа. Христа перед 1953 роками розп'яли юдейські первосвященики, і старшини за жидівським законом, а нашу Церкву перед 40-ма роками розпинали російські первосвященики і старшини НКВД на „Львівському соборі" розп'яли за московським законом. Та Христос силою Божою ожив і цею силою ожила теж і наша Катакомбна Церква. Всі ми є співвідповідальні за долю нашої Церкви, а не лише духовенство. Цьогорічна сорокова річниця життя і боротьби українських християн за існування Церкви в Україні є надзвичайно важна теж для всієї України. Організуймо дальше доповіді, панелі, імпрези в пошану Катакомбної Церкви з поклоном її героїчним борцям — подвижникам і берім в них масову участь, щоб такими засобами усвідомити самих себе та наше оточення про потребу допомоги для них.

(Закінчення на стор. 8)

Роман Кухар

Поема про творця віри в Єдиного Бога

Ірина Дибко. „Ахнатон". Поема з життя старинного Єгипту. Обкладинка і рисунок Ахнатона мисткині Марти Анни, світлина Ахнатової дружини Нефертіті. Вступне слово, присвята, матеріял до генеалогії фараонів, переклади гимнів Ахнатона і псальми із Старого Завіту, як і примітки до тексту, Авторки. Список її видань. Видавництво Юліяна Середяка, Буенос Айрес, 1986, ст. 66.

Авторка переспіву епопеї з сумерійської доби, „Гільґамеш", перекладів з англійської мови, як і власних поетичних та прозових творів, Ірина Дибко дарувала нашій суспільності свій черговий оригінальний твір, ідейну поему релігійно-культурного змісту „Ахнатон" на тему праведного життя і великого духового здобутку одного з фараонів 18-ої єгипетської династії, тотожного йменя з поемою.

Ахнатон, що в молодому віці помер, залишивши по собі п'ять доньок і дружину Нефертіті, відому у світових музеях красуню з античного світу, прославився як миролюбний володар, носій культури й цивілізаційних вартостей, а головно, як основник віри в єдиного Бога (монотеїзм), ще задовго до заведення християнства (14 століть до Христа). На відміну від Мойсеєвої віри в суворого і мстивого Єгову, Ахнатонів Бог любови ближнього, милосердя і всепрощення Атон мав багато познак християнського Бога вселенної, до якого молився Ісус Христос.

Саме з потреби висунення принципу віри в єдиного, ласкавого, всепрощального універсального Господа Бога, з одного боку, та завдяки схожості нашої жорстокої доби релігійного, світоглядового й національного нетерпіння з варварською добою нищення поганськими жерцями засновників Ахнатової віри в єдиного Бога справедливости для всіх, із другого, находимо і спонуку нашої відомої поетки Ірини Дибко до написання цієї вагомої, глибокозмістовної та зворушливої поеми. До ідеї її твору займає авторка ось яке становище: „Подібно, як боротьба Ахнатона з неправдою тоді є й до нині жива серед нашого народу боротьба з „жерцями" неправди. Як за часів Ахнатона, так і в нашій добі, живе боротьба правди з неправдою, миру з незгодою, любови з ненавистю, добра зі злом... О, які ж подібні сьогоднішні події в Україні до тих, що відбувалися три тисячі років тому у світі Ахнатона!"

Релігія Ахнатона заплліднила й віки пізніше грецький світогляд стоїцизму, що став теж одним із предтеч християнської віри. Одна з основних рис християнської віри — терпимість у собі й супроти інших, виявилася згодом у т.зв. „непротивлення злу" світового пацифістичного руху.

Фараон, філософ і чоловік Божий Ахнатон, крім своєї діяльности релігійного реформатора, займався теж мистецької і літературною працею, даючи початок натуралістичному стилеві в мистецтві й залишивши по собі зокрема декілька гимнів, з чого два приводить тут Ірина Дибко у своєму перекладі. Дуже знаменним для філософської думки, поетичного хисту й релігійного надхнення Ахнатона залишається факт, що один з його гимнів став зразком для Псальми 104 невідомого автора пізнішого часу, що її включено у книгу Старого Завіту.

У своїй поемі „Ахнатон" проклала Ірина Дибко (не вперше) дальший шлях до засвоєння в українській літературі етичних тем з усесвітньої історії. Надто, вона себе виявила тут, у цьому творі особливо, не лише плодовитою літераторкою й поеткою вдумливого характеру, але й трудолюбною дослідницею літературних традицій, точною, кропіткою у своїх підтекстових виясненнях і посиланнях на джерельну літературу та цілеспрямованим педагогом, що дбає про якісний добір лектури для нашої молоді. Твір, за його характером епічної поеми, написано вільним віршем у розповідному стилі, без особливого дотримування регулярного метру, чи більш вишуканої методи римування, прикметної ліричній поезії. Щоб запобігти деякій монотонності, що виникає з природи речі в довшій розповіді, поетка переплітає її тут і там стрункими, відпружливими уступами, як ось:

...„Ахнатон
ще раз —
убогим,
не славним,
із простолюддя —
в уряді Єгипту бути
першими велів...
Мужам довір'я була
заплата кольориста:
фараон,
Нефертіті
й діти
скидали їм з балькона
золоті намиста."

Поява нової книжки „Ахнатон" збагатить читача змістовною літературою ідейного напрямку й напевно заловільнить його своїм зовнішнім естетичним оформленням.

За черговим дорібком поетичної Музи нашої невтомної працівниці пера, в ціні 5 дол. у м'якій і 8 дол. у твердій оправі, можна звертатись на таку адресу: Mrs Irene Dybko 2 Crescent Ave. Passaic, N.J. 07055, USA

Михайло Кучер

ЩО ВСЕ ТАКИ РОБИТИ З УКРАЇНЦЯМИ?

Таке питання ставлять собі польські інтелектуали з „Солідарности" і ті, що готуються біля паризького журналу „Культура".

Головне місце у свідомості поляків займають три народи: український, литовський і білоруський. Перше місце належить українському народові, відношення до нього вимагає перегляду.

Із згаданими трьома народами в минулому Польща була пов'язана спільною долею, одначе всі ті народи, зокрема український, не можуть добрим словом згадати спільну минулу історичну долю. Польонізація української еліти, хоч відбувалася добровільно, зіпхнула український нарід на становище неісторичного. І тільки у другій половині XIX століття український нарід поволі і тяжко почав творити спільну інтелігенцію.

Українці добре пам'ятають століття XVII і XVIII — це значить жорстокі польські пацифікації козацьких і селянських повстань, які й досі поляки називають бунтами. У той же час поляки, нагадуючи українцям, щоб ті „забули" жахливі вбивства поляків 1648 року, також „забули" уманську різню.

Друга Річпосполита відносини поміж українцями і поляками не поправила.

Як розірвати зачароване коло взаємного недовір'я, а то й ворожнечі, коли історичний процес, в якому опинились два народи польський та український, вимагає хоч якогось погодження. Обидва народи опинились у сфері совєтизму, який загрожує існуванню обох народів, але український нарід знаходиться у гіршому від поляків становищу.

Найгірше Польща відносилася до українців, своєї великої національної меншини. Аж тепер поляки з жахом стверджують, що Друга Річпосполита першу війну після проголошення незалежности провадила з власною національною меншістю — „польсько-українська війна у Східній Галичині". Треба було битися „навіть за Львів", який на протязі віків був історично-культурно польським".

Із сумом стверджують поляки — хоч далеко не всі, — що не знайшлося іншого вирішення конфліктів, крім війни... „Українська ірредента" з корінням в Берліні та Празі(!) була незвичайно тяжкою проблемою для Другої Річипосполитої.

Поверсальська Польща постійно ігнорувала національні і культурні вимоги українців. Це вело Польщу в нікуди. Пацифікації українського села за Пілсудського були і будуть ганьбою — стверджують польські інтелектуали, хоч з незрозумілим задоволенням одночасно ствердюють — „але в Лізі Націй ми виграли". Виграли що? Тавро ганьби, чого не розуміли члени Ліги Націй?

І вже зовсім незрозуміло поляки згуртовані біля паризької „Культури", хвалять політику воєводи Юзефського на Волині.

Друга світова війна додала палива до незгоди поміж двома народами, доля яких судила жити разом. Перетворення території в Бещадах у пустелю польському комуністичному урядові подиктував КҐБ (!)

Для кожного народу, в тому і для польського є дві рації існування моральна і політична, а польське відношення до сусідніх народів, зокрема до українського, є самогубне. Польський нарід, як і решта в совєтській системі, загрожений совєтизмом. Польському народові загрожує втрата духовного зв'язку з минувшиною, з культурою Заходу, з християнськими традиціями. Вже час зрозуміти, що польський нарід може звільнитися від смертельної загрози совєтизму тільки разом з українським народом і рештою поневолених Москвою народів.

Що буде завтра — невідомо, одначе вже тепер ясно, що Москва поневолені народи добровільно не звільнить. Всі поневолені Москвою народи, крім українського, мають свої національні армії. Український нарід в системі СССР своєї національної армії немає.

Світове жидівство, майже спаралізоване трагедією знищення Гітлером мільйонів ад гок обвинуватило польський і український народи у співпраці в екстермінації. Появилися ходячі вирази — „всі поляки антисеміти", „всі українці антисеміти".

Якщо у Польщі існує переконання, що тільки „добрий католик" може бути „добрим поляком", то українці в УССР опертя в Церкві не мають бо офіційна Церква там є на послугах режиму поневолення.

Головним завданням поляків (так вони далеко не всі думають) є позбутися народної мегаломанії і ксенофобії, або зменшити ті прикмети. Не можна собі замкнути шлях до Західньої Европи, де є колиска східніх християнських народів. Польський нарід щороку глибше занурюється в совєтизмі, гратить властиву йому систему вартостей, суспільних зв'язків, народних традицій. Перша фаза боротьби з таким станом, це співпраця двох народів — польського та українського.

Володимир Барагура

СТІЙКА ПРИ БОЖОМУ ГРОБІ

(Цей спогад із циклу „Калиновий міст" написаний після появи збірки)

I

Ще не прогули в моїй свідомості співи колядок, щедрівок і риндзівок Різдва Христового й Нового року, як уже в моїй уяві вчувався гомін великодніх дзвонів, вистріли з „ключів" і „мортир" та ввижалися кольористичні хороводи, гаївки на цвинтарі коло старовинної „Гірної" церкви й її дзвіниці-твердині.

Нетерпеливо ждали ми, учні яворівської гімназії, приходу Воскресіння Христового. Час поміж циклем зимових свят і Великоднем минав швидко. Але щоб зазнати радощів великоднього празника, треба було відректися багатьох приємностей і здобутися на самозапречення й покуту.

Передусім піст. Був він у наші гімназійні часи строгий. Тричі в тиждень — в понеділки, середи і п'ятниці без м'яса, молока, яєць, лакоминок зате — кисла капуста, селедці, „тріски" з маком, олія з цибулею, печена картопля. Але на найбільше й найтяжче самозапречення треба було спромогтися під час реколекцій, які попереджували найтяжчу пробу — передвеликодню сповідь.

У час реколекцій були строго заборонені улюблені ігри й забави на гімназійному мадані, зокрема копаний м'яч, палянт і кічка, а до цього нас найбільше кортіло. На годину перед початком реколекцій ми поодинці сходилися на просторій площі, скриваючися за старезними липами. Приносили ми з собою м'ячі, м'ячики, палестри з держаків маминих мітел і щіток, щоб підбивати ними палянта чи кічку. Крадькома виходили ми зі сховків на подвір'я і пробували щастя. В цю пору дижурних професорів не було, директор звичайно дрімав після обіду, отже можна було потихеньку забавлятися. Але темпераменти швидко спалахували, починалися щораз голосніші суперечки, сварки, вибухи сміху. Незабаром відкривалося вікно з директорського помешкання і з'являлася голова пані директорової, яка завжди співчувала з учнями, бо два її сини були нашими колегами. Вона клала палець впоперек вуст, щоб показати нам — „цитьте, втихомиріться, пан директор спить". Але лиш дехто зауважував цю осторогу, а втихомирюючe цитькання „пш-ш-ш", чи „тихо-ша" небагато помагало.

У дверях з'являлася грізна постать директора і лунав його гострий поклик: „Тихо! Як смієте забавлятися й галасувати в реколекційний час. З книги розпоряджень знаєте, що строго заборонено всякі ігри й забави на гімназійному подвір'ї. Віддати негайно всі м'ячі, палестри, покотила!"

З жалем здавали ми тяжко здобуті дрючки з маминих щіток до замітання. Але це була тільки частина відречення й покути за заподіяні гріхи...

* * *

На реколекціях отець катехит чи запрошений місіонер-проповідник розтрясав грішні учнівські душі. Нам здавалося, що наші сумління забруднені й заплямовані поступками так, що ні одного ясного місця на них не залишилося.

Найгірше було зі сповідцю. Зокрема ніхто з нас не хотів попасти до отця катехита, бо він пізнавав кожного по голосі, навіть у закритій сповідальниці. Спеціяльно тяжко приходилося учням від 5-ої кляси вгору, бо отець-катехит застерігав собі, щоб усі старші річники сповідалися у нього.

Ситуація була складна. Треба було лявірувати так, щоб при сповіді, замість сказати святу правду, не нагрішити додатково свідомою чи вигаданою, хай і „білою" неправдою. Слизьким ґрунтом при сповіді були взаємини з дівчатами. Перше питання, яке ставив отець катехит старшому учневі було: „А ти, кавалеру, не куштував яблука з забороненого дерева? Хто мав чисту совість, стидався признатися до своєї невинности, незаймaности, дівичости, бо, ану ж, отець катехит подумає: „Якась оферма!" У такій ситуації грішник мимрив щось під носом і сповідник мав підставу сумніватися в правдивості і щирості визнання...

Гірше було, коли учень справді переступив заповідь і „скочив у гречку". Не признаватися — подвійний гріх і сповідь неважна, признатися — біда, бо отець катехит засипав тоді грішника питаннями мов із кулемета: а з ким, а де, а коли, а скільки разів, а як. Перелесник вився як в'юн, врешті червоний мов рак із окропу, відходив від сповідальниці відмовляти довгу тяжку покуту.

Наш клясний проводир і витівник Зердик нахвалювався, що раз при сповіді отець катехит запитав його про райське яблуко, а він із покаянним жалем відповів: — Так як я мав його вкусити, коли жадна Ева мені його не офірувала...

Зердик твердив, що тільки тайна сповіди оберегла його, що не „вилетів із гімназії на чотири вітри". Хоч Зердик торжественно божився в правді своїх слів, то чи можна було вірити цьому вертихвостові? Адже він часто розминався з правдою...

Дівчатам теж приходилося сутужно. Перше питання о. катехита було: „Чи знаєш мого сина?" Як відповідь була — „ні", то отець сердився: „Якто не знаєш мого сина? Адже всі його знають"! Коли ж відповідь була — „так", не давав розгрішення...

Але врешті всі якось щасливо відбували сповідь і відмовляли покуту. Завжди знаходилися „рецидивісти", що не могли без гріха прожити від сповіди до св. Причастя й ходили „до поправки".

Св. Евхаристію приймали ми врочисто на ранній Службі Божій, зарезервованій виключно для гімназії. Триста учнів ставали навколішки обабіч головної церковної нави, складали на грудях набожно схрещені руки й приймали з тремтливим серцем Тіло і Кров Спасителя.

(Продовження буде)

ЧЕСТЬ І СЛАВА БУДІВНИЧИМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ 1985 РОКУ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ З ГОРДІСТЮ ПРЕДСТАВЛЯЄ УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ АМЕРИКИ Й КАНАДИ 128 СВОЇХ НАЙКРАЩИХ СЕКРЕТАРІВ — ВІДДІЛОВИХ УРЯДОВЦІВ, ЯКІ В ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОМУ 1985 РОЦІ ПРИДБАЛИ 1,540 НОВИХ ЧЛЕНІВ Й ВПИСАЛИСЯ В ІСТОРІЮ ЦІЄЇ УСТАНОВИ, ЯК ЇЇ СПРАВЖНІ БУДІВНИЧІ. ПРИДБАВШИ НОВИХ ЧЛЕНІВ, ВОНИ ЦИМ ДОПОМОГЛИ СОТНЯМ УКРАЇНСЬКИХ РОДИН — НАШИХ ЗЕМЛЯКІВ ЗАБЕЗПЕЧИТИСЯ ПЕРЕД НЕБЕЗПЕКОЮ НЕПЕВНОЇ ДОЛІ. ПРИКЛАД ЦИХ ЗАСЛУЖЕНИХ ГРОМАДЯН НЕХАЙ СТАНЕ ЗАОХОТОЮ ДЛЯ ІНШИХ СОЮЗОВЦІВ ДО ТАКОЇ Ж ВІДДАНОЇ ПРАЦІ ДЛЯ ДАЛЬШОЇ РОЗБУДОВИ УНСОЮЗУ, А З НИМ І ВСІЄЇ УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ. ТІЛЬКИ У ВЕЛИКІЙ ЗОРГАНІЗОВАНІЙ ГРОМАДІ НАША СИЛА І НАША МАЙБУТНІСТЬ.

Степан Гавриш

Честь і хвала будівничим Українського Народного Союзу

Під таким заголовком поміщуємо знімки 97-ох (31 союзовців знімок не прислали) своїх найкращих секретарів — відділових урядовців, будівничих цієї найстаршої української братньої установи у вільному світі. Завдяки їхній наполегливій, відданій та систематичній праці вони разом зорганізували протягом 1985 року, що був передконвенційним, 1,540 нових членів. Цим вони допомогли сотням українських родин забезпечитися перед небезпекою непевної долі, запевнити вищу освіту дітям, а головно — придбати конечне життьове забезпечення, що є основою тривалости родини і її добробуту.

Складаючи заслужене признання та подяку за жертвенну працю, з приємністю відмічуємо, що в числі цих 128-ох заслужених союзовців маємо одного члена почесного Клюбу П'ятидесятників, що приєднав понад 50 членів. Маємо 11 членів Клюбу Заслужених Союзовців, які зорганізували 25 до 49 членів, далі маємо ще 53 члени Клюбу Будівничих УНСоюзу що приєднали від 10 до 24 членів, і 63 членів Клюбу Відданих Союзовців, які приєднали від 5-до 9 членів.

Першуном-чемпіоном у 1985 році поміж всіма союзовцями став головний радний Василь Пастушок, який приєднав 69 членів. А в Клюбі Заслужених Союзовців перше місце зайняв новий секретар 217-го Відділу в Рочестері, Н.Й., Стефан Приймак, приєднавши 39 нових членів. Слід згадати, що С. Приймак був учасником Секретарських Курсів на Союзівці, де пізнав техніку організаційного підходу до проспектів.

Згадуючи Клюб Заслужених Союзовців, слід відмітити, що в 1985 році він збагатився на трьох членів, а ними стали, крім вже згаданого С. Приймака, Григорій Гаврішків, секретар 283-го Відділу в Авбурні, Н.Й., придбавши 28 членів, і секретар 460-го Відділу в Лондоні, Канада, який також приєднав 28 членів. Щиро вітаємо нових членів цього престижевого Клюбу.

Крім них,слід ще згадати й інших членів Головного Уряду, які, приєднавши відповідну кількість членів, ввійшли до різних Клюбів. Поза Василем Пастушком перід веде головний радний, голова Рочестерської Округи та секретар 316-го Відділу в Рочестері, Володимир Гавриляк, який придбав 34 нових членів. Крім того,він став 18-ий раз членом Клюбу Заслужених Союзовців. Далі на „фронтовій лінії" членів Головного Уряду у згаданому Клюбі є голова Контрольної комісії , голова Округи західньої Канади і секретар 445-го Відділу в Вінніпеґу мґр Іван Геврик, який придбав 31-го члена. Слід згадати, що приєднавши згаданих членів, він став 13-ий раз членом Клюбу Заслужених Союзовців. 12-ий раз членом згаданого Клюбу став головний радний, голова Округи Дітройту і секретар 94-го Відділу Роман Татарський, приєднавши 30 нових членів. Також 27 членів приєднав головний радний Володимир Квас до 88-го Відділу Союзівка, якого є основоположником та довголітнім головою. Серед жіноцтва, членів Головного Уряду, перід веде головна радна, голова Округи Лігай Веллі та секретарка 47-го Відділу в Бетлеґемі, Анна Гарас, яка приєднала 21-го члена. Вона, до речі, була кількакратно „союзовою зіркою — чемпіонкою" і належить 13 років до Клюбу Заслужених Союзовців. Головні радні Текля Мороз, голова Монтреальської Округи і секретарка 465-го Відділу придбала 12 членів, а Олена Олек-Скат, що є секретаркою 22-го Відділу в Чикаґо, приєднала 10 членів.

Поміж секретарками — союзовими діячками, перше місце зайняла широковідома союзова діячка — чемпіонка, секретарка 25-го Відділу Квітка Стецюк, приєднавши 34 нових членів. Тепер вона поважно хвора і перебуває в шпиталі, тому молимо Всевишнього Господа, щоб вона виджала.

Віримо, що подані фотографії та призвіща 128-ох відданих союзовців-ентузіястів будуть заохотою для всіх секретарів та інших відділових урядовців Америки й Канади до ще більшої посвяти й відданої праці для розбудови Українського Народного Союзу у цьогорічній конвенційній кампанії.

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Ч. 3 КВІТЕНЬ 1986

231 В. Пастушок — 69

217 С. Приймак — 39

25 Квітка Стецюк — 34

316 В. Гаврилак — 34

83 С. Гавриш — 32

445 І. Геврик — 31

94 Р. Татарський — 30

206 Л. Ґардник — 30

375 П. Тарнавський — 28

460 О. Ковальчук — 28

88 В. Квас — 27

[illegible] Т. [illegible] — 24

461 М. Грох — 24

268 Христина [illegible] — 22

271 І. Чопко — 22

47 Анна Гарас — 21

325 Марія Лисогір — 21

434 [illegible] — 20

13 П. Шевчук — 18

[illegible] Юлія [illegible] — 18

5 М. Хоманчук — 17

127 Марія Гаравус — 17

489 М. Шпитко — 17

[illegible] І. Бляха — 16

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ-УКРАЇНЦІ! УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ТА ЙОГО ПОСТІЙНИЙ РІСТ І РОЗВИТОК Є НАЙБІЛЬШОЮ ҐАРАНТІЄЮ СВІТЛОГО МАЙБУТНЬОГО УКРАЇНЦІВ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ТА ДОПОМОГИ НАШОМУ НАРОДОВІ В ЙОГО ЗМАГАННЯХ ДО ВОЛІ І НЕЗАЛЕЖНОСТИ. ТЕПЕРІШНЯ КОНВЕНЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ, ЯКУ ВЕДЕ СОЮЗ, МАЄ НА МЕТІ ЗБІЛЬШИТИ ЦЮ ҐАРАНТІЮ. КЛИЧЕМО ВАС — СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ.

169 В. Стефурин — 16 | 174 А. Слюсарчук — 16 | 368 А. Маринюк — 16 | 27 Н. Олесницький — 15 | 242 Й. Чабан — 15 | 82 Ольга Марущак — 13 | 88 Стефанія Гаврилюк — 13 | 287 Данута Ясінська — 13

379 В. Семків — 13 | 8 Марія Кульчицька — 12 | 42 І. Хомко — 12 | 161 А. Джула — 12 | 214 О. Твардовський — 12 | 267 Маріянна Сакалош — 12 | 276 С. Іваницький — 12 | 427 П. Дяків — 12

458 Д. Пищ — 12 | 465 Текля Морот — 12 | 39 І. Пиндус — 11 | 70 М. Шеремета — 11 | 173 П. Щерба — 11 | 385 М. Крамарчук — 11 | 451 Є. Омелченко — 11 | 22 Олена Олек-Скатт — 10

51 М. Ольшанський — 10 | 103 А. Дорошенко — 10 | 170 В. Білик — 10 | 194 М. Юзенів — 10 | 234 М. Хитра — 10 | 277 В. Василенко — 10 | 293 Марія Душник — 10 | 305 Маргарета Геннон — 10

10[illegible] Л. Ганюжка — 10 | 441 Д. Заневич — 10 | 32 В. Явв — 9 | 55 А. Цюдин — 9 | 383 Й. Хома — 9 | 83 А. Кушнір — 8 | 146 Г. Корб'як — 8 | 261 П. Аркотин — 8

292 Стелла Федик — 8 | 348 Марія Макар — 8 | 430 І. Кпігницький — 8 | 452 Наталія Шуя — 8 | 34 Л. Блонарович — 7 | 63 М. Турко — 7 | 76 Юлія Демчук — 7 | 125 Гльорія Пашен — 7

УКРАЇНЦІ! НАШОЮ МЕТОЮ Є ЗАБЕЗПЕЧИТИ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ КОЖНОГО УКРАЇНЦЯ І УКРАЇНКУ, ЯКІ ЖИВУТЬ В АМЕРИЦІ Й КАНАДІ! ЧИ ВИ ВЖЕ ЗАБЕЗПЕЧИЛИСЬ?

222 Я. Кришталович — 7

349 М. Захарко — 7

352 Я. Щербак — 7

379 М. Нич — 7

37 Ольга Осередчук 6

239 В. Винницький — 6

267 І.О. Флис — 6

345 М. Каркоць - 6

285 А. Скібіцький — 6

347 Дарія Цапар — 6

360 Й. Гаврилюк — 6

7 Гелен Словік — 5

10 К. Хільченковський — 5

14 М. Отрок — — 5

175 Я. Базюк — 5

183 П. Залуга — 5

200 І. Пригода — 5

245 М. Мартиненко — 5

277 С. Кравець — 5

291 Віра Напора — 5

301 П. Врублівський — 5

399 Р. Припхан — 5

403 Марія Нечай — 5

406 М. Мартинюк — 5

407 В. Шаран — 5

454 М. Бережук — 5

ЗНІМОК НЕ ПРИСЛАЛИ

283 Г. Гаврушків — 28
464 М. Хомин — 14
147 Катерина Гуцайлюк — 11
121 Естер Фатюк 10
163 Т. Дуда — 10
266 В. Варшона — 10
432 Ярослава Зорич — 10
217 Д. Пристай — 9
277 О. Гладун — 9
450 Евстахія Милянич — 8

39 І. Пиндус — 7
78 Марія Петрунцьо — 7
93 М. Іваницький — 7
204 М. Заліський — 7
216 Б. Одежинський — 7
220 Дженевів Блідий — 7
241 Джанет Барделл — 7
372 Софія Лонишин — 7
45 Оксана Бабич — 6
86 І. Сгрант — 6

96 Н. Драпала — 6
116 С. Шилкевич — 6
153 Ю. Данилів — 6
230 Аннабелля Боровицька — 6
304 Марія Гнатик — 6
15 О. Зинюк — 5
56 П. Когут — 5
112 Марія Капраль — 6
158 Емілія Саноцька — 5
422 В. Сетушенко — 5

У Трентоні 245-ий і 116 Відділи УНС відзначили свій 75-річний ювілей

Головний організатор Степан Гавриш в асисті керівника братської діяльности Маріянни Сакалош вручає почесну плякетку колишньому голові 245-го Відділу Миколі Голинкові.

Співочий гурток 19-го Відділу Союзу Українок Америки. Посередині сидить з гітарою мистецьки керівник Надія Фат.

Трентон, Н. Дж. (с. г.) — Тут в неділю, 16-го березня ц.р., в залі української православної церкви Св. Тройці святочним бенкетом Відділи УНСоюзу 245-ий і 116-ий відзначили свій 75-річний ювілей.

Бенкет відкрив голова Ювілейного комітету Іван Бойчук, який, привітавши гостей, запросив о. протопресвітера Богдана Желехівського до проведення молитви, а відтак представив майстра церемонії Богдана Пасічного. Тостмайстер подякував за довір'я, привітав від себе гостей, а відтак запропонував тост з відспіванням многоліття з нагоди ювілею Відділів. Потім секретар 245-го Відділу Михайло Мартиненко прочитав уривки з протоколу нарад відділу з-перед 50 років. Історію Трентонських Відділів, а при тому і цілої громади з пієтизмом відчитала Анастазія Бойцун.

Ювілейний комітет подбав про багату мистецьку програму, а саме: запрошено відомого соліста Стефана Шилкевича, який у супроводі професійного гітариста Юрія Турчина проспівав 8 пісень, якими зачарував понад 200 присутніх гостей. Також гості з замилуванням вислухали в'язанку пісень, проспіваних співочим гуртком 19-го Відділу Союзу Українок Америки під мистецьким керівництвом Надії Фат. Слід згадати і те, що в імені цього гуртка голова 19-го Відділу Валя Жулик склала привітання з нагоди ювілейних святкувань, а опісля гурток заспівав многоліття для ювілятів Відділів і цілости Союзу.

Головним промовцем під час бенкету був Степан Гавриш, головний організатор УНСоюзу, який в першу чергу висловив гратуляції і признання Ювілейному комітетові в особах: голови Івана Бойчука, імпрезового референта Степана Шилкевича та секретаря Михайла Мартиненка, за вміле приготування бенкету. Потім доповідач у своїй промові, крім загальних союзових справ, згадав довголітніх заслужених союзових діячів обидвох Відділів. В першу чергу згадав тих, які відійшли у вічність, — довголітнього секретаря Йосифа Сабата і голів Матвія Скоропада, Осипа Ґоянюка і Петра Булата. Говорячи про теперішніх урядовців згаданих Відділів, промовець висловив признання за віддану працю колишньому довголітньому голові 245-го Відділу Миколі Голінкові та довголітньому секретареві Михайлові Мартиненко, а з урядовців 116-го Відділу, С. Гавриш висловив признання за віддану працю для довголітнього секретаря Стефана Шилкевича і голови Андрія Турчина. Закінчуючи доповідь Степан Гавриш в асисті голови Філядельфійської Округи Петра Тарнавського і керівника братської діяльности при Союзі Маріянни Сакалош вручив почесні плякети, як признання за довголітню і віддану працю Миколі Голінці, Михайлові Мартиненкові, Стефанові Шилкевичеві і Олексі Палазієві.

Опісля до слова була запрошена Маріянна Сакалош, керівник братської діяльности, яка у змістовній промові сказала, що не зважаючи на те, що Союзові вже скінчилося 92 роки, він далі стоїть на тих кріпких економічно - громадських, морально - патріотичних, християнських підвалинах - фундаментах, котрі були побудовані нашими піонерами, основоположниками Союзу.

Вона закінчила закликом, щоб не було ні одної української родини, що не належала б до Українського Народного Союзу.

Голова 11-го Відділу Союзу Українок Америки Ольга Фараонів склала глибокозмістовний привіт, побажавши дальших успіхів у праці як для Відділів, так і цілости Союзу.

В бенкеті взяло участь понад 200 осіб, а між ними були отці трьох українських парафій Трентону, а саме д-р митрат Василь Макух з УК-Церкви - о. протопресвітер Богдан Желехівський і о. митрофорний протоієрей Микола Галета. Також були представлені союзові урядовці відділів із сусідніх місцевостей: голова Філядельфійської Округи Петро Тарнавський а дружиною, касир Округи Іван Данківський, голова 375-го Відділу Маріян Коженьовський, секретарка 347-го Відділу в Милвиллі, Доця Найда, секретарка 378-го Відділу в Вудбайні Катерина Панчишінс, секретар 362-го Відділу в Бристолі, Федір Петрик з дружиною, голова 383-го Відділу в Бриджпорті, Па., Іван Андрусів і секретар Йосиф Хома та голова 163-го Відділу в Філядельфії Яким Козел.

Учасниками бенкету були також представники суспільно-громадських установ Трентону, а саме: Відділ УККА репрезентувала Юлія Галайдіда; УНДім — д-р Теодозій Сендзік; СУМА — Михайло Дюбас; ООЧСУ — Василь Леськів; ОЖ ООЧСУ — Люба Ґоянюк; Округу Союзу Українців Католиків „Провидіння" — Макар Копаниця, Товариство за Патріярхат — мгр Микола Нагірняк, ОДВУ 25-ий Відділ — Леонід Веремієнко. Про Відділи СУА 11-ий і 19-ий вже була згадка.

Заля була прикрашена союзовою емблемою і написом — роки 1890-1986. Про ці написи подбала молода студентка Леся Мартиненко. Численні пані під керівництвом Соні Мироненко і Соні Голінко приготували смачний обід.

Перед закінченням бенкету голова Святочного комітету висловив всім щиру подяку за участь, а на пропозицію о. Богдана Желехівського відспівано многоліття для найстаршої членкині УНСоюзу в Трентоні Софії Труш, якій скінчилося 89 років.

Цей надзвичайно успішний бенкет закінчив молитвою о. митрофорний протоієрей Микола Галета, а відтак всі присутні відспівали український національний гимн „Ще не вмерла Україна".

М. Хоманчука переобрано на голову Округи УНС

М. Хоманчук

Ню Йорк (В.Л-ць). — У четвер, 10-го квітня ц.р., тут у приміщенні Українського Спортового Клюбу при Другій авеню відбулися звичайні Загальні збори нюйоркської Округи відділів Українського Народного Союзу з участю 39 представників і конвенційних делегатів.

Головний Уряд УНС офіційно репрезентувала на цих зборах Уляна Дячук, головний касир, але крім неї на збори загостили також головний предсідник д-р Іван Флис (він же почесний голова Округи), головний організатор Степан Гавриш і почесні члени ГУ УНС Йосип Лисогір, Марія Душник і д-р Ярослав Падох.

Збори формально відкрив, привітавши представників Головного Уряду і присутніх членів УНС, зглядно урядовців відділів та делегатів, М. Хоманчук, який також прочитав програму нарад, що була прийнята без змін. На пропозицію Марії Кульчицької присутні обрали президію зборів у такому складі: Й. Лисогір, голова, і Михайло Юзенів, секретар. Обрано також вже на самому початку Номінаційну комісію, яку очолив Степан Чума і до якої увійшли ще Іван Хома і Олена Гентіш. Добре написаний протокол з минулорічних зборів, який охоплював усі подробиці, прочитав М. Юзенів.

Округа об'єднує 32 Відділи УНС і нараховує 4,402 члени. Звітував про діяльність Округи голова М. Хоманчук, секретар О. Гентіш і за касира М. Юзенів. Зокрема у звіті голови відзначено деяке пожвавлення праці Управи Окружного Комітету у приєднанні нових членів до УНС (143) і на громадському відтинку. Багато зусиль докладено для зорганізування концерту для мистецьких одиниць з Австралії, спонзорованих Головним Урядом УНС, хору „Чайка" і танцювальної групи „Веселка", який пройшов при великій кіль-

(Закінчення на стор. 6)

М. Хоманчук...

(Закінчення зі стор. 5)

кості громадян тут, як зрештою, також і в багатьох інших громадах, де виступали ці рідкісні гості з далекої, але так нам близької Австралії. Крім того, голова брав участь в Загальних зборах відділів 325, 293, 204, 194, 361, 455 і 5-го, де він є секретарем.

Після звіту голови Контрольної комісії дир. Романа Крупки, ніхто не зголошувався до дискусії над звітами, і він поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі. До нової Управи були одноголосно обрані: М. Хоманчук, голова, М. Юзенів, М. Кульчицька, заступники голови, О. Гентіш, секретар, Василь Расяк, касир, ред. Володимир Левенець і М. Душник, пресові референти, С. Чума і Стефанія Рудик, імпрезові референти, І. Хома й І. Пригода, організаційна комісія, Григорій Полчій і Мирон Заліпський, вільні члени. Контрольну комісію знову очолив Р. Крупка, а членами — Евстахія Мілянич й Іван Яремчук.

З увагою і зацікавленням присутні вислухали вичерпні інформації членів Головного Уряду УНС, зокрема трьох членів Екзекутивного Комітету, які затруднені в Головній Канцелярії. У. Дячук із задоволенням відмітила велику кількість присутніх, поздоровила організаційних чемпіонів Округи, між ними Марію Лисогір, М. Хоманчука, д-ра М. Шпитка, М. Кульчицьку та інших, поінформувала про фінансовий стан УНС, який є добрий. Майно УНС перейшло в 1985 році 55 мільйонів долярів. Очевидно, сума зібраних вкладок зменшується, бо усі забезпеченеві українські Союзи змушені продавати дешевші полиси а стан членства не збільшується такими темпами, як це було у 1960 -70 роках. Союзівка і „Свобода" мали менше приходів, але в загальному нарікати не можна. В минулому році УНС виплатив своїм членам один мільйон долярів дивіденд, а в цьому році призначено суму 800,000 на дивіденди. Приміщення в Українській Будівлі є повністю винаймлені і будинок приносить приблизно понад два й півмільйона прибутків річно; УНС виділив в 1985 році 100,000 на стипендії для українських студентів, в тому Головна Канцелярія отримала вже 229 нових аплікацій. За п'ять років Союз витратив на стипендії 319,500 для 925 аплікантів. Усіх концертів хору „Чайка" і танцювальної групи „Веселка" було 14, а союзовці в ЗСА і Канаді радо допомагали при влаштуванні концертів і прийнять мистецьких одиниць, виявивши справжній братський дух. Подяка австралійських гостей усім була поміщена в українській пресі. Вкінці У. Дячук подала деякі технічні інформації для делегатів на 31-шу Конвенцію УНС, яка в цьому році відбудеться в Дітройті.

Д-р І. Флис говорив про технічні роботи і закінчення будинку для сеньйорів УНС на Союзівці, який матиме 11 кімнат (2 для подруж і 9 для самітніх) і 15-го червня, в День Батька, повинно відбутися офіційне посвячення першого будинку і віддання його в користування для тих, що зголосилися там жити. Він вичерпно поінформував також про справи підготови Конвенції, приміщення, доїзд, місцевий дітройтський комітет, який дуже віддано працює, екскурсії, конвенційний бенкет, на якому головну промову скаже президент СКВУ адв. Петро Саварин. Заповів вже свою участь Владика Стефан Сулик, Митрополит УКЦеркви в ЗСА; буде виставка мистецтва, видань УНС й інші імпрези.

С. Гавриш заявив на початку, що в минулому році вдалось зорганізувати 1,956 членів на суму 7,793,000 долярів. Округа зорганізувала 143 члени на суму 622,000 і виконала квоту на 51 відсотків. Він вручив на руки М. Хоманчука скромний „бонус" для Округи в сумі 108 долярів; згадав також інших ефективних організаторів: М. Душник, М. Юзеніва, Е. Мілянич, д-ра Івана Сєранта, М. Заліпського, М. Жука та інших. Апелював до секретарів і конвенційних делегатів, щоб виконали хоч частинно своє зобов'язання супроти УНС. Квота є 208 членів, досі приєднано 40, декілька аплікацій передали секретарі на зборах; УНС має 18 кляс забезпечення і при добрій волі і посиленій кампанії можна приєднати до УНС 1,500 членів, як конвенційний дар.

М. Душник говорила коротко про потребу збільшення братської діяльности УНС, збільшення передплат для „Свободи" і „Українського Тижневика" та дитячого журналу „Веселка" та висилку дітей на табори на Союзівці.

Д-р Я. Падох заявив, що властиво добре сталося, що УНС усвідомив собі своє завдання перед громадою. Також оборона українського імени є сьогодні одною із найважливіших справ, і УНС добре зробив, що уділив на цю ціль 100,000 долярів. Це і є аргументи, якими повинні послуговуватись секретарі у своїй організаційній кампанії. Виступив також коротко Й. Лисогір, який в більшості порушував фінансові справи.

У запитах і дискусії над інформаціями членів Головного Уряду виступали: д-р М. Шпитко, Галя Кіляр, Е. Мілянич, д-р Петро Ґой, І. Пригода та інші, а відповідали їм У. Дячук, І. Флис і С. Гавриш.

Після заключного слова голови М. Хоманчука і заклику до збільшення організаційної праці, в цій же залі відбулась товариська гутірка при перекусці.

Відбулися Загальні збори Монтреальської Округи УНС

Текля Мороз

У понеділок, 24-го березня 1986 року, в Пластовому Домі в Монтреалі при 3335 Дендюранд вулиці о год. 6:30 вечора відбулися Загальні річні збори Монтреальської Округи УНСоюзу.

Головна радна Текля Мороз, голова Монтреальської Округи, привітавши секретарів всіх відділів і делегатів на 31-шу Конвенцію УНС, розпочала збори. На її прохання присутні вшанували хвилиною мовчанки померлих союзовців.

Микола Перейма прочитав звіт із минулорічних нарад, який було прийнято без поправок. Предсідником зборів вибрано Теклю Мороз, а секретарював М. Перейма.

Першою звітувала за проблену працю голова Монтреальської Округи Т. Мороз. Вона заявила, що брала участь у всіх нарадах Округи та заохочувала членів до виконання квоти — приєднання 60 членів. Округа виконала квоту на 1985рік на 83 відсотки, зорганізувавши 50 членів. 25 членів приєднала Олександра Дольницька, 12 членів — Т. Мороз, п'ять членів — Віра Баніт, а їм допомагали інші секретарі. Потім Т. Мороз подала кількість членів у кожному союзовому відділі та скільки кандидатів на Конвенцію УНС вони можуть вислати.

Після цього звітував секретар Округи М. Перейма. Він займався кореспонденцією Округи, був присутнім на всіх зборах та вів протоколи їх.

Богданна Яворницька подала фінансовий звіт за 1985 рік, в якому ствердила, що Округа має досить грошей на свої потреби.

Олександра Дольницька, організаційний референт, у своєму звіті наголосила важливість видавання „Веселки", про що їй говорили молоді люди під час зустрічів із молодою генерацією для приєднування їх в членство УНС.

В дискусії про організаційні зусилля і потреби в цій ділянці взяли участь такі особи: Винницький, Баніт, Дідюк, Турнич, Тимич й інші.

Вирішено прохати Головну Канцелярію УНС, щоб стипендії для отудіюючої молоді, що мешкає в Квибеку, пересилати до Округи, а відповідальні за цю ділянку особи доручатимуть стипендії кожному студенту (-ці) особисто.

Присутні одноголосно перевибрали Управу Округи у минулорічному складі ще на один рік: Текля Мороз — голова, Осип Винницький — заступник голови, Микола Перейма — секретар, Богданна Яворницька — скарбник, Олександра Дольницька — організаційний референт і делегат КУК, Адольф Гладилович — референт преси, Віра Баніт, Іван Ґеба і Михайло Карпинський — члени Окружного Комітету. Контрольна комісія: Микола Андрухів — голова, Михайло Дідух і Адольф Гладилович — члени.

На наради Монтреальської Округи прибув головний предсідник УНС д-р Іван Флис. Промовляючи до зібраних, він говорив про організаційні успіхи Округи, поґратулював окремим секретарям і організаторам, після чого розповів про працю і осяги УНСоюзу вцілому. Торкаючись фінансових прибутків він сказав, що прихід із винайму приміщень в будинку УНСоюзу збільшив загальний фінансовий прихід Союзу до поважної суми. Головний предсідник Іван Флис поґратулював всім делеґатам на 31-шу Конвенцію УНСоюзу, що відбудеться у Дітройті в тижні від 26-го травня до 31-го травня ц.р. в Гайтт Рідженсі Дірборн готелі та згадав про ряд проблем, які будуть стояти перед конвенційними делеґатами. Після цього д-р І. Флис відповідав на поставлені йому запитання.

Під час дискусії були порушені також питання про потребу професійного продавця асекурацій, детальних інструкцій для непрофесійних продавців, а також потребу поновних і інтенсивних організаційних заходів серед всіх секретарів.

Загальні збори Округи закінчилися молитвою, після якої учасники зборів були запрошені на прийняття, яке влаштувала Управа Округи, під час якого продовжувалися розмови і дискусії на союзові теми.

ПЛАСТОВІ ТАБОРИ В 1986 Р.

Крайова Пластова Старшина в ЗСА

повідомляє, що

літом 1986 р. відбудуться такі пластові табори:

1. Окружні виховні табори:

БЕРКУТ — Чикаго
Від 27 липня до 16 серпня
Табори: УПН-ок
Голоситись: Josyf Mycyk
500 Thames Pkway
Par Ridge, IL. 60068
(312) 825-4643

БОБРІВКА — Норт Колебрук
Від 5 липня до 26 липня
Табори: Всі улади
Голоситись: Ihor Rudko
386 Old Colchester, Rd.
Amston, CT. 06231
(203) 379-3718

ВОВЧА ТРОПА — Іст Четтем
Від 5 липня до 26 липня
Табори: Всі улади
Голоситись: Andrij Lastoweckyj
108 Second Ave
New York, N.Y. 10003
(212) 475-1547

ЗЕЛЕНИЙ ЯР — Дітройт
Від 6 липня до 20 липня
Табір для УПН
Голоситись: Jurij Figacz
30247 Woodhouse Dr
Warren, MI. 48092
(313) 573-0098

НОВИЙ СОКІЛ — Баффало
Від 5 липня до 26 липня
Табори: Всі улади
Голоситись: Jaroslaw Pryshlak
30 Zittel St.
Buffalo, N.Y. 14210
(716) 827-8506

ПИСАНИЙ КАМІНЬ — Клівеленд
Від 5 липня до 26 липня
Табори: Всі улади
Голоситись: Eugene Nebesh
1949 Pleasant Valley Rd.
Parma, OH. 44134
(216) 886-6112

ЛОС АНДЖЕЛЕС
Від 21 червня до 5 липня
Табори: Всі улади
Голоситись: Dr. Alex Kuritza
1832 Purdue Ave. No. 210
West Los Angeles, CA. 90025
(213) 473-0220

2. Спеціялізаційні табори:

„Червона Калина" — Спортивно-вишкільний
Від 26 липня до 9 серпня
Вовча Тропа
Голоситись: Nestor Holynskyj
27 Daniel Drive, Matawan, N.J. 07747
(201) 566-4467

„СТЕЖКИ КУЛЬТУРИ"
Від 26 липня до 9 серпня
Організує Плем'я „Перші Стежі"
Місце: Гантер, Н.Й.
Голоситись: Teodozia Lastowecky
108 2nd Ave, New York, N.Y. 10003
(212) 475-1547

„ТАБІР ДО 3-ої ПРОБИ"
5 липня до 20 липня, для УПЮ-ок і УПЮ-ів
Організує: Виховний сектор КПС
Місце: Вовча Тропа
За інформаціями звертатися до: КПС (Петро Содоль)
140 Second Ave
New York, N.Y. 10003
Зголошення приймається до 21 травня

МАНДРІВНИЙ ТАБІР
Від 26 липня до 3 серпня
Табори: УПЮ-ок і УПЮ-ів
Організують „Хмельниченки"
Місце: Adirondack Great Range Mt. Marcy
Голоситись: Олесь Хухра
1 Lindenbrook Way, East Windsor, N.J. 08520
(609) 443-6786

МОРСЬКИЙ ТАБІР
Від 26 липня до 2 серпня
Місце: Cranberry Lake, N.Y.
Голоситись: Андрій Дзерович
19 Sanders St
Morristownship, N.J. 07950
(201) 292-1507

3. Вишколи:

ВИШКІЛ УПН
Від 9 серпня до 23 серпня
Табір для новацьких впорядників -ць
Вовча Тропа
Голоситись: Askold R. Wynnykiw
30-97 44th St., Astoria, N.Y. 11103
(718) 545-4920

Міжкрайові Вишкільні Табори — „ЛІСОВА ШКОЛА" та „ШКОЛА БУЛАВНИХ".
21 червня до 5 липня
Гантер, Н.Й.
Карти зголошень можна одержати в місцевих станицях.

Відбулась Бойківська зустріч у Ню Йорку

З нагоди 10-річчя Відділу „Маківка" в Ню Йорку влаштовано бойківську зустріч з доповіддю д-ра Миколи Ценка й мистецькою програмою 16-го березня ц. р. в Українському Літературно-Мистецькому Клюбі в Ню Йорку.

Імпрезу відкрив голова Відділу „Маківка" Микола Турецький, який, привітавши учасників зустрічі, поінформував присутніх про 10-річну працю „Маківки" на терені Ню Йорку.

Відділ „Маківка" за 10-ть років свого існування влаштував 10-ть бойківських імпрез, малярські й мистецькі виставки з бойківської тематики. Бойківські імпрези в Ню Йорку притягали до себе добірну й чисельну публіку. Можно сміло сказати, що наші імпрези були успішні. Влаштовано дві імпрези спільно з Українським Літературним Мистецьким Клюбом. Одна імпреза була присвячена пам'яті відомого українського маляра Михайла Бойчука, якого большевики знищили, а дочка його Анна Щепко з чоловіком Томою, дітьми Галею і Максимом належали до Т-ва „Бойківщини" Відділу „Маківка" й виступали в кожній нашій мистецькій програмі та своїми талантами насолоджували публіку і я почуваюсь до милого обов'язку щиро їм подякувати, а рівночасно висловити співчуття Анні Щепко та дітям Галині й Максимові з приводу втрат батька й мужа Томи.

Друга спільна імпреза з УЛМК була влаштована для вшанування письменницької діяльности великого письменника Бойківщини Івана Смолія. Ця імпреза відбулась ще за його життя.

Потім голова згадав про славне минуле Бойківщини, її великий вклад в розбудову Київської Руси-України та згодом в Галицько-Волинській державі. Бойківщина відігравала велику ролю, а в Першій світовій війні була тереном великих боїв австрійських і російських військ. Головно гора „Маківка" вкрилась вічною славою. При кінці квітня 1915 року до 2-го травня Українські Січові Стрільці провадили затяжні бої з двома російськими полками й 2,500 наших стрільців розбили коло 7,000 російських вояків з великими втратами для росіян. Від того часу гора „Маківка" стала символом для майбутніх поколінь української молоді в боротьбі проти наших ворогів за самостійну українську державу.

Між Першою і Другою світовими війнами кожний рік тисячі української молоді з західньоукраїнських земель відвідували гору „Маківку", де закріплювали й гартували свою національну свідомість і бойову наснагу проти ворогів України.

Бойківщина займає середню частину Карпат львівської і станиславівської областей між ріками Сяном і Ломницею та закарпатською областю, між ріками Ужом і Торцем.

Перед тим, щоб перейти до імпрези, хочу згадати коротенько про Бойківщину й бойків перед Другою світовою війною, головно про саму назву бойків. Я мав нагоду переходити через бойківські села в Карпатах. Всі селяни ходили в бойківських строях, але ніколи не сказали, що вони є бойки. Можна було перейти всю Бойківщину і в кожному селі ви почули ту саму відповідь, що ми не є бойки, а там далі є бойки. Мені було дуже цікаво, що це може бути, бо Бойківщина є одна з найстарших українських племен. Вона дала великий вклад в розбудову княжої держави,—тобто Київської України, а згодом Галицько-Волинської держави.

Археологи як українські, так і польські, доказують, що Бойківщина була заселена 5,000 років до Христа. Пізніше я довідався від поляків, що їхні державні чинники спеціяльно поширюють серед населення Бойківщини, що назва бойки є дуже компромітуюча. Робили вони цю провокативну працю з політичних причин Поперше тому, що Бойківщина була національно свідома й своїм гірським лісистим тереном була небезпечна для існування польської держави, бо тільки гора Маківка стягала річно десятки тисяч української молоді, а рівночасно і тисячі польської поліції.

Ще в кількох словах хочу зупинитись над назвою бойки, Бойківщина. Є досить переконуючі історичні факти, що в IУ ст. до Христа кельти зайняли Посяння і всю Бойківщину, Чехію, Моравію і Шлеськ. Вже тоді кельти мали розвинений залізний промисел різних залізних виробів, які є подібні до сьогоднішних виробів. Тому що кельти добрі бойовики, правдоподібно, що від них пішла назва бої, бойки. Кельти помандрували далі на захід й заложили Францію, а також Ірляндію і частину Естонії.

Англійський історик Маврикій Блянк у своїй книжці „Тайна Сареку" пише, що кельти зайняли Британський півострів і заклали там Бритонію. Київський Літопис на переломі IX і X ст., пише, що Карпати заселювали білі хорвати і ставить їх поруч інших українських слов'янських племен. Це є коротеньке пояснення, хто є ті бойки. Історія Бойківщини є дуже цікава й досить докладно описує на підставі її розкопків проф. Ярослав Пастернак у своїй праці „Бойківщина в глибині віків".

Тепер переходимо до самої імпрези. Вміжчасі загостили на нашу імпрезу два отці української православної церкви: о. Іван Ткачук і о. д-р Василь Павенський з паніматкою Варварою, який тількищо приїхав з Румунії та, ідучи до Канади, на кілька днів затримався в Ню Йорку, щоб відвідати свого приятеля о. Івана Ткачука. Голова „Маківки" щиро привітав їх в бойківській родині.

По вступному слові голова попросив до дальшого провадження бойківським вечором імпрезового референта Павла Данилова.

Першою мистецькою точкою була гра на скрипці українських мелодій професійного музики Рибіцького, який колись грав в американській оркестрі. Публіка була захоплена його клясичною грою та нагородила його рясними оплесками.

Другою мистецькою точкою був виступ вокального музичного ансамблю „Маківки" в складі: Марія Данилів-Гарасимчук, Ірина Данилів-Ткачук, Михась Кобилецький і Павлусь Гарасимчук, який відспівав у супроводі гітар „Мати синів" і „Прийди, весно". Ці пісні були відспівані дуже гарно й за це виконавці отримали рясні оплески.

По тих мистецьких точках відбулась доповідь про Бойківщину, яку виголосив д-р Микола Ценко, який є родом з Бойківщини, Сонавідська-Нижного. Доповідач розповів про Бойківщину між Першою і Другою світовими війнами, про національно-політичну працю бойків. Доповідач підкреслив, що Бойківщина видала цілий ряд визначних людей, науковців, політиків письменників та провідників українських націоналістів і національно-свідомих українських патріотів.

Завдання Т-ва „Бойківщини" продовжувати ту корисну працю на еміграції, щоб зуміли зберегти в бойківських виданнях ці цінні скарби бойківської культури, які є постійно нищені окупантами України, головно українська молодь повинна бути горда з того, що вона є частиною великого українського народу з його славним минулим і світлим майбутнім. Українська молодь повинна відважно виступати перед чужинцями в обороні української правди та доброго імени українського народу. Присутні висловили подяку рясними оплесками за цінну доповідь.

Наступною точкою мистецької програми був виступ Івася Макара, який відіграв на скрипці бойківські коломийки і продеклямував вірш „Гамалія". Молодого бойка нагороджено оплесками.

Знову виступив Ребіцький зі своєю дружиною і заграли в'язанку українських мелодій, які публіка сприйняла з ентузіязмом.

Перед останньою точкою мистецької програми попрошено до слова обох отців. Першим виступив о. Іван Ткачук, який привітав присутніх і закликав до дальшої праці, яка є не тільки розваговою, а дуже корисною й потрібною на терені Ню Йорку, та побажав дальших успіхів у праці.

Отець д-р Василь Павенський привітав всіх і висловив вдоволення, що ми на еміграції продовжуємо нашу культуру, яка постійно нищена на рідних землях. Отець Василь заявив, що він переїжджає зі своєю дружиною на життя до Канади та дуже приємно йому бути на нашій імпрезі, бо сам є музикальний і любить мистецькі імпрези. На прохання публіки о д-р Василь Павенський заграв коломийки на скрипці під рясні оплески публіки.

На закінчення виступив ансамбль „Маківки", але цим разом і імпрезовий референт включив себе до ансамблю і разом зі своїми донями у супроводі гітар відспівали в'язанку народних пісень, а слухачі нагородили їх гарячими оплесками.

Голова „Маківки" подякував всім виконавцям мистецької програми, обом отцям і паніматці, що загостили на бойківську імпрезу, секретарці „Маківки" за допомогу у влаштуванні цієї імпрези, Марії Нестерчук, імпрезовому референтові за вміле ведення імпрезою, а також Іванові Макарові і мгрові Осипові Войтовичеві за те, що зайнялися касою. Щира подяка також бойкиням за приготування смачної перекуски.

Офіційну частину імпрези закінчено відпіванням „Не пора, не пора..."

Микола Турецький

Фундація УВУ проголошує додаткові стипендії на літній семетер

Стипендійний фонд ім. маестра Григорія Крука: одна стипендія для студента українського мистецтва.

Стипендійний фонд ім. св.п. проф. Константина Савчука: одна стипендія для студента чи дослідника історії України, зокрема XX століття.

Стипендійний фонд ім. св. п. д-ра Володимира Савчака: одна стипендія на студії українського права, або суспільно політичних наук.

Української Федеральної Кооперативи „Самопоміч" в Пассейку, Н. Дж.: одна стипендія на педагогічні курси або курси українознавства для учителя або виховника.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Джерзі Сиґі Н. Дж.: одна стипендія для студента, або дослідника проблем української діяспори.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива СУМА в Йонкерсі Н. Й.: одна стипендія на студії суспільно-економічних наук, зокрема українського кооперативного руху.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" Рочестер Н. Й.: одна стипендія на курси українознавства, або на педагогічний курс

Петро Гой

З життя „Самопомічі" в Балтиморі

Під таким, можна б сказати, гаслом і з вірою в нього балтиморська кредитова кооператива „Самопоміч" вступила в 1986-му році у 31-ий рік служби своїй українській громаді. У час, коли за минулих 30 років чимало різних організацій чи товариств стали більше чи менше неактивними, кредитівка „Самопоміч" не лише що вдержалася, але і зросла у сильну фінансову силу, і сьогодні вона більше ніж будькoли являється необхідною для життя української спільноти Балтимору.

На цю її важливість і силу в громаді може найкраще вказав у своєму звіті її довголітній голова Ради директорів, д-р Омелян Дерій на недавно тут відбутих 31-их річних Загальних зборах кредитівки.

—„Наша кредитівка,—сказав він,—стала не лише школою ощадности, але передусім школою взаємодовір'я, школою нашої солідарности. Ми—одна українська родина і тільки українська, без поділів на віровизнання чи політичні угрупування.. Минулий 1985 рік,—продовжував він,—був нашим ювілейним роком..., наші бажання відзначити цей 30-річний ювілей двомільйоновим капіталом здійснилися..., ми переступили два мільйони в майні".

Не легкі, однак, були початки балтиморської кредитівки. Засновано її 29-го вересня 1955 року з ініціятиви і під спонзорством місцевого відділу Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч". Чартер ч. 10511 її заснування підписали тоді Данило Пісецький, Омелян Дерій, Володимир Романовський, Семен Михайлишин, Теодор Хай, Борис Зелінський, Анна Ящук і Остап Стельмах. Володимир Романовський став першим головою кооперативи і очолював її до 1960 року. На основуючих зборах вписалося тоді до Кредитівки 35 членів, і вони разом вклали 45.50 дол. вкладів. По заплаченні 25 дол. за чартер в касі залишилося 20.50 дол., а тут вже чекав борг 48.60 дол. за касові книги. Невеселий початок але ніхто не зневірювався. До кінця 1955 року число членів Кредитівки зросло до 84, а сума їхніх вкладів піднеслася до 2,105 дол. Видано вже три позички на суму 440 дол.

І так з того часу балтиморська „Самопоміч" з більшими чи меншими коливаннями в поодиноких роках зростала. Згадуваний вже звіт за 1985 рік виказав тепер 545 членів. Лише в тому одному році виплачено членам дивіденди від їхніх вкладів на суму 141,013 дол. Стопа дивіденди виносила 9 відсотків. З того звіту кредитівки далі довідуємося, що протягом 30-ти років її існування уділено її членам 1,887 позичок на суму 5,435,557 дол. Можна б ще багато говорити про інші фінансові користі для членства, що їх кредитівка уділяє, як різні обезпечення і подібне, але це є вже усім добре відомі факти.

За свою добру фінансову господарку балтиморська „Самопоміч" одержала протягом свого існування різні письмові признання від американських кредитових властей, а між ними теж і срібну грамоту від спеціяльного Комітету для відзначення визначних громадян мейора міста Балтимор у 1978 році.

В рамках своєї праці за останніх 30 років наша Кредитівка не забувала і про різні загально-українські справи і в міру своїх спроможностей їх з року в рік піддержувала. Можна тут навести, що лише в останньому 1985 році вона деклярувала 2,000 дол. на Гарвардський Проєкт Тисячоліття Хрищення Руси-України, 1,000 дол. на Енциклопедію Українознавства, і 1,200 дол. для розподілу на інші цілі, як, наприклад, допомога біженцям, оборона людських прав в Україні, віднова пам'ятника Т. Шевченка у Вашінгтоні і подібне.

Українська громада в Балтиморі відносно мала і її кредитівка „Самопоміч" не можете рівнятися своїм посестрам у більших містах. Але у своїм ідейн[illegible]м підході до своєї праці вона крокує рівно з ними для добра українського загалу.

Розбудова і усі успіхи — це безперечно заслуга ідейних працівників нашої кредитівки. Багато з її перших промоторів вже відійшли у вічність або через затяжну недугу (такі як Володимир Романовський чи о. Анатолій Булавка) не спроможні давати свої сили так як перед тим. Вони усі вклали частину своєї безкоштовної кооперативної праці для добра української громади Балтимору.

Другого березня ц. р., на 31-их Загальних річних зборах вибрано нову управу балтиморської кредитової кооперативи „Самопоміч" у такому складі: О. Дерій-голова, О. Бендюк-заступник голови, Г. Самутин і Ю. Зелінський—секретарі, Є. Снігура-управитель, О. Стельмах-скарбник, О. Калиновська, Ст. Поперечний, Т. Хархоліс-члени. Кредитовий комітет становлять С. Михайлишин, А. Чорний, О. Садовий, В. Будько і П. Войтович; едукаційний комітет-П. Григорович, В. Сушко; Контрольна комісія-Т. Хархаліс, І. Хай і М. Кулинич. Солідну бухгальтерську працю далі виконує Володимир Ганас. За його заслуги і довголітню кооперативну працю збори теж одноголосно іменували Володимира Романовського почесним головою балтиморської кредитівки „Самопоміч".

Балтиморська „Самопоміч" вступила у четверту декаду своєї праці з вірою, що до п'ятої декади її кооперативне членство зросте до 1,000, а капітал подвоїться.

Це легко можна б осягнути, якщо всі українці з нашої громади зрозуміють, що в кличі „Свій до свого по своє" є найкраща запорука майбутности їхньої української громади в Балтиморі.

Володимир Сушко

У ДРУГУ СУМНУ І НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ,
13-го травня 1986 року
як з Волі Всевишнього відійшла від нас у вічність дорога, ніколи незабутня наша Донечка

ОЛЬГА ВІЛЬЧИНСЬКА
З ДОМУ
СТЕБЕЛЬСЬКА

Просимо всіх Рідних, Приятелів і Знайомих у цей день з'єднатися з нами в молитвах за Душу незабутньої Покійної.

У глибокому смутку:

МИХАЙЛО СТЕБЕЛЬСЬКИЙ
ПЕЛАГІЯ СТЕБЕЛЬСЬКА
Родичі

В ІНТЕРВ'Ю ДЛЯ ТЕЛЕВІЗІЙНОЇ програми „Обличчям до нації" державний секретар Джордж Шулц сказав, що З'єднані Стейти Америки можуть застосувати проти режиму полковника Каддафі тайні операції. На запитання, які тайні операції він має на увазі, Дж. Шулц відповів: „Ті, які принесуть необхідні результати". В Адміністрації Роналда Регена державний секретар є одним з головних прихильників військових дій проти терористів взагалі і Лівії зокрема. Протилежну позицію займає секретар Департаменту оборони Каспар Вайнберґер, який вважає, що військові заходи є крайніми і застосовувати їх поможливости не варто.

ЗА СЛОВАМИ СЕНАТОРА — демократа Едварда Кеннеді, сім мільйонів мешканців Етіопії були врятовані в 1984-85 роках від голодової [illegible] завдяки пожертвуванням американців. За ці два [illegible] післали Етіопії продукти, ліки, сільськогосподарські машини та інші дарунки на суму понад 20 міл. дол. Сенатор Е. Кеннеді сказав, що Етіопія потребує допомоги у висоті 200 міл. дол.

Відбувся...

(Закінчення зі стор. 1)

Участь брали: хор ім. М. Лисенка при церкві св. Юрія Переможця з Ярдвиллу, Н. Дж., дириґент М. Галета; хор ім. М. Лисенка при церкві св. Вознесіння з Клифтону, Н. Дж., дириґент Стефанія Сикоряк; хор церкви-Пам'ятника св. Андрія з С. Бавнд Брук, Н. Дж., дириґент Тарас Павловський; жіночий ансамбль при церкві св. Тройці з Трентону, Н. Дж., дириґент Софія Берик-Шулц; хор ім. Д. Бортнянського при церкві св. Тройці з Ірвінґтону, Н. Дж., дириґент Дмитро Олійник; хор Філядельфійського деканату — о. протопресвітер Ф. Лаврик та д-р Стефанія Савчук, — дириґенти (шість хорів деканату); хор церкви св. Вознесіння з Мейплвуду, Н. Дж., дириґенти Леонід Харченко та о. Іван Наконечний; хор „Дніпро" при церкві свв. Петра і Павла з Вилминґтону, Дел., дириґент Сергій Ковальчук; хор катедри св. Димитрія з Картерету, Н. Дж., дириґент Юрій Теребуш і хор церкви св. Покрови з Клифтону, Н.Дж., дириґент Світлана Тонкошкур.

На закінчення об'єднані хори, понад 250 осіб, під вмілим орудуванням Т. Павловського, проспівали „Благослови душе моя Господи" К. Стеценка; „Достойно є" Д. Бортнянського, „Херувимську пісню, ч. 7" Д. Бортнянського, а на закінчення „Боже великий єдиний" М. Лисенка.

О. протодиякон Володимир Поліщук заінтонував многоліттєвіє для Владики Мстислава, а об'єднаний хор відспівав „На многії літа, Владико".

Владика Мстислав в своєму заключному слові до хористів сказав: „Я схиляю свою старечу, але бадьору голову перед виконавцями цього великого для вас, дорогі дириґенти і хористів концерту для добра нашої Української Православної Церкви та на добро нашого поневоленого українського народу".

С. Дуткевич, голова Відділу УПЛ Ню Джерзі — Ню Йорк, представила голову Української Православної Ліги Е. Скочибця, який привітав присутніх, дякуючи всім за участь у цьому концерті.

ОЛЄҐ А. ТУМАНОВ, відповідальний редактор російських передач в „Радіо Свобода" в Мюнхені на протязі багатьох років, за яким розшукувала західньонімецька поліція, бо нібито ніхто не знав де він подівся, появився в Москві на пресовій конференції і назвав радіостанцію, у якій він працював, „пропаґандивною машиною Сі-Ай-Ей, скерованою проти Совєтського Союзу". Деякі політичні спостерігачі здогадувались, що Туманов перебуває в СССР, і що він був від перших днів свого затруднення в „Радіо Свобода" агентом КҐБ. Він, під час згаданої пресової конференції, не хотів говорити про обставини свого повернення на „родіну" і обставини своєї ранішої праці. Туманов „втік" на Захід в 1965 році.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ заявили Новій Зеляндії і Австралії, що вони не дотримуватимуться більше існуючих зобов'язань щодо оборони Нової Зеляндії, як це було передбачено в договорі, якрий тривав понад 35 років, аж поки прем'єр-міністер тієї країни не виступив явно проти ЗСА, а зглядно проти присутности американських воєнних кораблів в новозеляндських портах. Теперішний прем'єр Нової Зеляндії Дейвид Ленг, як відомо, веде гостру антинуклеарну політику проти всіх держав західнього альянсу і тому ізолював свою країну від ЗСА. Цілком іншу політичну лінію веде теперішній прем'єр австралійського уряду Баб Гок, який у переговорах з президентом Роналдом Реґеном зумів договоритися про дальші існування альянсу АНСУС.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСТ „Черник" живе і діє!

Здавалося б, що після кількакратних намагань відбути чергові 36-ті Річні загальні збори УСТ „Черник", діючий голова, не маючи іншої альтернативи, в присутності кількох членів, буде пропонувати його розв'язати. Та зголосився Х. Шалай і перейняв тимчасову керму Товариства. До нього долучилися Л. Мізяк, М. Шумило, Р. Дідицький і З. Томків. Цей квінтет тимчасової управи свідомий свого нелегкого завдання, бо Товариство опинилося без свого дому, без найменших фінансових засобів та серед загальної апатії. В першу чергу ця управа поставила собі за завдання не переривати спортово-громадської 35-річної праці Т-ва.

Своєю муравлиною працею управі вдалося не тільки успішно, але й чемпіонатом закінчити літній сезон, що його здобула І-ша дружина копаного м'яча. Відтак взяли участь в турнірі в закритій залі в Індор Сакер Ліґ І-ша дружина та дружина резерви в повному українському складі. Всі розгривки в цьому турнірі недавно закінчилися: І-ша дружина сьомий рік підряд здобула звання чемпіона, виграла усі змагання турніру, здобувши імпозантне відношення голів — 69:7. Дружина під проводом Х. Шалая виступила в такому складі: М. Лупинець, Мих. Лупинець, Д. Даяк, Д. Фіцджералд, Б. Фіцджералд, З. Юнькай, Д. Мартила, К. По, Р. Рід, М. Вай, Б. Вінс, Т. Вовк, Д. Антон, І. Андаський.

Хоч праця тимчасової управи проводилася в дуже невідрадних обставинах і була обмежена тільки до копаного м'яча, радше до І-ої дружини, все ж заслуговує на признання не тільки за їхні чемпіонські осяги, а в першу чергу тому, що забезпечила 35-річну тяглість Т-ва. Під сучасну пору амбітним пляном управи є відновити попередню всесторонню спортову діяльність, яку поступово переводиться в життя. Особливу увагу приділяється юнацьким дружинам і вже на сьогодні зголошено до розгривок у весняному сезоні шість юнацьких дружин. Рівночасно заходом З. Томкова, який виконує обов'язки провідника шахової ланки, зреактивізовано цю лянку і її шахісти вже беруть участь в першенствах Мишиґенської Шахової Ліґи. Плянується зактивізувати також інші спортові ділянки.

В. Кізима

УСО „Тризуб" — лідер „Мейджор Дивізії"

Осінній сезон І-ша дружина закінчила на першому місці в показнику табелі ігор, здобувши в дев'яти змаганнях сім перемог і два реміси, тобто 16 точок.

У весняній рунді наша дружина досі відбула чотири зустрічі, висліди яких вказують, що і цього року має намір здобути чемпіонат, вчетверте підряд. Весняну рунду „Тризуб" розпочав перемогою 4:1 із своїм найсильнішим конкурентом на 1-ше місце, яким є „Данубія" СК. В чергових змаганнях наші футболісти перемогли „Ерцгебірге" — 4:1, „Фенікс" СК — 3:0 і в неділю, 6-го квітня ц.р., СК „Баєрн" традиційним вислідом 4:1. До закінчення сезону залишилося ще п'ять змагань.

Склад І-ої дружини „Тризуба": Д. Прончак, Д. Гая, Т. Зілько, Т. Козак (капітан), О. Гарматій, П. Насер, Ф. Ізабеля, Р. Станько, С. Фріят, І. Сесак, Г. Чін, А. Зілько, Б. Санторо. Провідник М. Юрчак, тренер Ю. Літинський.

Показник табелі ігор на 11-го квітня

	Точок	Голів
УСО „Тризуб"	24 : 2	59 : 14
С.К. „Данубія"	18 : 8	34 : 19
Дж.Гангерінс	16 : 10	47 : 17
„Ерцгебірге" С.К.	15 : 9	22 : 14
„Інтер" С.К.	13 : 11	14 : 12
Фокс Чейс С.К	12 : 12	10 : 23
„Даз-Експо" С.К	11 : 15	15 : 15
„Баєрн" С.К	6 : 20	45 : 28
„Амеріка" С.К	6 : 20	10 : 32
„Фінікс" С.К	5 : 19	8 : 30

М. Субтельний

ВІСТІ З УКРАЇНИ

Київ „Динамо" — Прага „Дукля" — 3:0

У перших півфінальних змаганнях за чашу Европи, що відбулися в середу, 2-го квітня ц.р., на київському центральному стадіоні при участі 100,000 глядачів, перемогли українські футболісти переконуючим вислідом - 3:0.

Переможні голі для киян здобули: Олег Блохін — 2 і Заварів. В зустрічі із спортовими журналістами Їржі Лопата, тренер „Дуклі", між іншими сказав: „Я переглянув у відеозаписі змагання киян з віденським „Рапідом". У вас чудова дружина, найкраща не тільки в СССР, а й одна з найсильніших в Европі. Вражає тактична підготова всіх без винятку футболістів, динаміка в грі й реалізація голевих моментів...". Цю характеристику київської дружини висловив Лопата на пресовій конференції, що відбулася в Києві після прибуття тієї славної чеської дружини до столиці України. Відплатні змагання цього півфіналу відбулися в Празі в середу, 16-го квітня ц.р. Вислід подамо в черговому числі „Спортових Вістей".

Склад київської дружини: Чанов, Бессонов, Балтача, Кузнєцов, Дем'яненко, Рац, Яковенко, Яремчук, Заварів, Бєланов, Блохін, Євтушенко.

Склад „Дуклі": Костельник, Бажент, Новак, Фіала, Рада, Пельц, Візек, Даушман, Корейчик, Крживж, Луговий, Біттенгель. Суддювали: Р. Сантуш, А. Сантуш і Гедеш (усі з Португалії).

В другому півфіналі „Атлетіко" Мадрид, Еспанія, переміг „Баєр Уердінген", Західня Німеччина, вислідом 1:0. Переможець тієї пари півфіналу зустрінеться з переможцем пари Київ — „Дукля".

В Тбілісі, Грузія, відбулися товариські міжнародні змагання СССР — Англія, в яких при участі 62,000 глядачів перемогли англійці вислідом 1:0. На протязі тих змагань грузинська публіка ентузіястично підтримувала збірну Англії, не зважаючи на факт, що в складі збірної СССР виступив їх улюбленець Александер Чівадзе.

Грузинські любителі цього спорту тією поставою виявили свою ненависть до російських імперіялістів, які примушують грузинських, українських і інших народів футболістів виступати в збірній СССР, здобуті успіхи якої ідуть на конто Росії.

(от)

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 6.

Ім'я, місцевість	Сума
Д-р Я. Микулович, Ембридж	21.53
С. Карваш, Елизабет	20.00
Г. Корінь, Австралія	20.00
Дж. Федчун, Айслінгтон	17.00
Л. Почтар, Лівінгстон	15.00
Д. Вруський, Чикаго	12.00
Д-р А. Фаріон, Линкольнвуд	12.00
Б. Фостяк, Сан Ситі	12.00
М. Гаргай, Кенейогері	10.00
А. Задерей, Савт Бенд	10.00
А. Нестор, Гартфорд	10.00
В. Береза, Санта Барбара	7.00
М. Дідух, Монтреаль	7.00
Б. Гнатюк, Меріон Стейшен	7.00
В. Копельців, Колюмбус	7.00
М. Кострицький, Філядельфія	7.00
Й. Любецький, Глендейл	7.00
М. Максименко, Ґошен	7.00
Д-р Я. Несторович, Н. Брентфорд	7.00
І. Попадинець, Кенкакі	7.00
Р. Ратич, Едисон	7.00
З. Гаран, Мекеніксвілл	7.00
М. Цісик, Ню Бранзвик	7.00
З. Брикович, Магонек	5.00
П. Данилюк, Ґаєтсвілл	5.00
Н. Големба, Торонто	5.00
М. Мартиненко, Трентон	5.00
С. Сахно, Вестлейк	5.00
І. Горбин, Піскатавей	5.00
Г. Шашло, Ґадларт	5.00
І. Гуцуляк, Едисон	4.00
С. Гебуза, Шелтон	4.00
І. Грес, Джерзі Ситі	4.00
В. Костюк, Вудсайд	4.00
О. Филипович, Філядельфія	4.00
М. Андрейко, Бруклин	2.00
Дж. М. Бараник, Воррен	2.00
С. Білий, Росл Овк	2.00
П. Борковський, Менегокін	2.00
М. Буряк, Юньйон	2.00
М. Венке, Юньйон	2.00
І. Війтик, Фініксвілл	2.00
Ю. Войтович, Чикаго	2.00
А. Волков, Філядельфія	2.00
З. Воробець, Нюарк	2.00
М. Головатий, Чикаго	2.00
А. Головко, Ст. Пол	2.00
М. Гук, Ст. Пол	2.00
І. Гавур, Кент	2.00
З. Гловяк, Ріго Парк	2.00
П. Гут, Юньйон	2.00
Т. Давидович, Монтреаль	2.00
А. Долинський, Вестфілд	2.00
А. Дорошенко, Чикаго	2.00
О. Дячишин, Ляшін	2.00
Т. Зазуля, Ріго Парк	2.00
І. Ільницька, Філядельфія	2.00
Д. Калиновський, Седдл Брук	2.00
М. Каплистий, Філядельфія	2.00
Н. Карачевська, Вестчестер	2.00
П. Карлятович, Парма	2.00
І. Кефор, Ню Йорк	2.00
Й. Кладко, Санивейл	2.00
Н. Кліш, Філядельфія	2.00
Н. Кобзей, Ст. Джозеф	2.00
А. Королик, Говпвелл	2.00
І. Лабяк, Денвер	2.00
М. Лазар, Квекертавн	2.00
В. Лесюк, Санта Моніка	2.00
Л. Ломиш, Данкирк	2.00
І. Лучинський, Бренфорд	2.00
О. Манах, Ню Гейвен	2.00
О. Мандибур, С. Гемпстед	2.00
В. Матичак, Чикаго	2.00
М. Нечепоренко, Джеферсон	2.00
В. Ніщук, Балтимор	2.00
Дж. Оберишин, Джамейка	2.00
М. Обрусняк, Ню Йорк	2.00
Г. Олійник, Міннеаполіс	2.00
М. Ортинський, Тонаванда	2.00
М. Осадца, Трентон	2.00
Н.Т. Павлюк, Гантсвілл	2.00
Т. Пастушенко, Ірвінгтон	2.00
В. Пастушок, Маркус Гук	2.00
В. Пеленський, Парсипани	2.00
О. Плешкевич, Паркридж	2.00
М. Прегар, Міннеаполіс	2.00
В. Прокопик, Янгставн	2.00
Ф. Савечка, Гартфорд	2.00
П. Сахневич, Асторія	2.00
М. Світій, Бруклин	2.00
Л. Семущак, Вудсайд	2.00
П. Сильчак, Лос Анджелес	2.00
І. Слободян, Енґлвуд	2.00
Д-р М. Тимняк, Со. Голленд	2.00
О. Чорній, Балтимор	2.00
Е. Шафран, Форест Гіллс	2.00
С. Шеплоцький, Лорейн	2.00
М. Швейко, Фулертон	2.00
А. Шкрабалюк, Понд Едди	2.00

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР Організації Об'єднаних Націй Гавіє Перез де Куеяр погоджується, що З'єднані Стейти Америки несуть завеликий фінансовий тягар, вплачуючи на втримання ОН аж 25 відсотків всього бюджету. Американська вплата не повинна перевищувати більше як 15 до 20 відсотків. В противному випадку кожночасний уряд ЗСА може стосувати проти ОН тиск, чого не повинно бути у відношенні до цієї міжнародної організації. Г. П. де-Куеяр говорив на форумі Генеральної асамблеї ОН, яка обговорювала справу бюджету у зв'язку зі скороченнями американських вплат.

Нескорена...

(Закінчення зі стор. 2)

Тут велике завдання української преси і журналів.

Відважні відповіді переслідуваних християн української Катакомбної Церкви під час допитів слідчих КҐБ зроджує в нас подив і пошану до них. Коли кагебісти пропонували Йосифові Тереллі поліційну „недоторканість" в заміну організовання ним „Української Православної Католицької Церкви" без зв'язку з Римом, то він без вагання відповів: „Про справи Церкви говоріть з Патріярхом Йосифом". Коли на суді в Кіровограді над Йосипом Терелею звернулися до його матері, щоб вона вплинула на зміну сина, то вона сказала до сина: „Волію бачити тебе розп'ятим на ослоні, чим у їх руках живим". Знову ж о. Григорій Будзінський, у відкритому листі до „Львівської Правди" написав таку знаменну заяву: „Я захищав віру своїх дідів власною кров'ю. Я йшов на певну смерть і не став зрадником... Після одержання цього листа повідоміть КҐБ. Діялог з католиком можливий, коли католик сидить в тюрмі". Вже лише кілька цих героїчних прикладів віри і дії християн України переконають хіба і невірних томів, що московські первосвященики і кагебівські старшини нашої Катакомбної Церкви не переможуть, бо як не перемогли римські нерони перших християн, так і не переможуть московські дияволи в людському тілі Богобереженого українського християнського народу. Проте ми є частиною того народу і тої переслідуваної Церкви і тому ми зобов'язані, не бідканням, а молитвою і ділами, завершенням молитви скорочувати шлях страдницького змагу Церкви до повної перемоги українського Божого люду над злочинцями Москви.